

RUH ve MADDE

Kasım 2015 Yıl:56 Sayı:670 (KDV Dahil) 5 TL

Uyanma Zamanı

Sonay Sunucu

Bir Spiritüel Yol Seçmek

Charles T. Tart

Gölgeler ve Gölgesindeki Hayatlar

Defne Özyiğit

Sezgiyi Eyleme Dökmek

Martin L. Rossman

BİLYAY AKADEMİ

2015-2016

**Kendinizi bilmek, zamanı öğrenmek,
varlığınızla ruhu keşfetmek için!**

**Kendini bilmeye, 4. Yola; Gurdjieff, Ouspensky ve M. Nicoll'ün
çalışmalarına ezoterik ruhsalılık senteziyle**

Bilyay Akademi algınızın sistematik yanılgıdan çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritle alandır. Kendini bilmek ve *İlâhî Nizam* ve *Kâinat* kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.

**10 Ekim 2015'de başlayıp 28 Mayıs 2016'da bitiriyoruz.
Cumartesi 16.00 - 18.30 arası toplanıyoruz.
Kayıt için Saadet Er'le bağlantıya geçiniz.**

Türkiye'nin ilk spiritle kurumundan akademiye... Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, anımadan boyutlara, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

BİLYAY Akademi'nin
yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net
0212 243 18 14

Metapisisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Kainat içinde her hareket vazifeli varlıkların gözetiminde, koordinasyonunda ve yönlendirmesinde düzenlenir. Her yapının içinde muazzam bir düzen vardır. Varlıkların deneyimlerini sürdürmeleri için sağlanan imkanlar sonsuzdur. Dünya yaşamı bu kesitlerden sadece bir tanesi; çok önemli ve zengin... Bu kadar çok varlığı cezbetmesinin sebebi de maddesel seçeneklerin zenginliği, yelpazenin genişliğidir.

Varlık hem nefsanîyet hem de vicdan üzerinden gelişmeye devam ederken dünya üzerinde acı, tatlı pek çok görünüm sergiliyor. En büyük yanılgımız kendimizi evrenin merkezinde zannetmemiz ve her şeyin bizim etrafımızda döndüğü yanılgımızdır. Oysaki hepimiz dünya sistemine tabiyiz. Her şeyin merkezinde olma yanılgısı insanın egosunu şişirir. Sahip olduğumuz ne varsa onunla özdeşleşiriz. Sonra da onu bırakmak istemeyiz. Biz olmayan şeylerden ayrılmak ise bize acı verir. Acı duyan egodur.

Hedef artık acılardan sıyrılarak, yüksel ilahi mekanizmaların gösterdiği ana plana doğru yönelmektir. Pek çok kişinin depresyonda olmasının sebebi ise istekleriyle ihtiyaçlarının ve varlıksal planının paralellik göstermemesidir; planımızdan uzaklaştıkça enerjimiz düşer, her şey anlamsızlaşır. Bireysel plan ve toplumsal plan daha da iç içe girmeye başladı. Varlıklar hızla planlarını gerçekleştirme telaşıyla deneyimlerini tamamlarken, bütünsel planın da gerçekleşmesine hizmet ediyorlar. Sistem hızla hedefe doğru ilerliyor... Planımızla uyum halinin huzuru mu; yoksa sanal istek ve ihtiyaçların yanılgısı mı? Siz bu planın neresindesiniz, hiç sorguladınız mı?

Ruh ve Madde

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Gülşah ÇAPRAK

Kapak

Ferda TULANTAŞ

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Arma Matbaacılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Mevlevihane Sok. No: 2 D: 1

Cevizlibağ - Zeytinburnu / İSTANBUL

Tel: +90 212 481 30 04 - 05

www.arma-tr.com

Sertifika No: 30980

ISSN 1302-0676

EKİM 2015 Sayı: 669 Cilt: 56

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkma No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK
HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.bilyayyayincilik.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Kıyas, İdrak, Sevgi** Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 10 **Eski Yunan ve Anadolu** Cüneyt Gültakın
1. Bölüm
- 16 **Bir Spiritüel Yol Seçmek** Charles T. Tart
- 24 **Fikir Titreşimleri** Bilgehan Meral
- 26 **Yaratım** Nesrin Gökpinar
- 32 **Uyanma Zamanı** Sonay Sunucu
- 35 **An'da** Fadime Çelik
- 36 **Sezgiyi Eyleme Dökmek** Martin L. Rossman
1. Bölüm
- 40 **Özgürlük ve Değişim** Hande Ersoy
- 42 **Gölgeler ve Gölgesindeki Hayatlar** Defne Özyiğit
- 48 **Bilinçdışının Şifa Üzerindeki Etkisi** Dr. H. Tudor Edmunds
2. Bölüm
- 55 **Fark Ediş Zamanları** Banu Hüdadadi
- 56 **Ötealem Deneyleri** Dr. Gary E. Schwartz
4. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Kıyas, İdrak, Sevgi

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

KIYAS bilgisinin en etkili yardımcısı acı ve ıstıraptır. Burada ıstırapın da öz bilgiyi kazanmada önemli rolü olduğunu belirtmek gerekir. Şurası açıktır ki kıyas bilgisi, genellikle ıstırap yoluyla öz bilgiyi ve idraki beslemektedir.

Spatyomda çekilen ıstıraplar, şuur dışı bilgilerinin muhasebeleri sırasında varlıkların girecekleri kıyas bilgilerinin değerli yardımcılarıdır. Buna dair bir dünya örneği vereceğiz. Bu örnek, bu konunun bütün inceliklerini içermektedir.

Dünyada en güç yenilen ve birçok aşamaları derecesi oranında kapsayabilen, birçok sınavların, birçok ilerlemelerin, birçok gerilemelerin etkeni olan cinsiyet bencilliğini ele alalım. Bir adam sırf etinin, sınırlarının arzularını yerine getirmek için bir kadını sevmektedir. Ve bu yoldan o, maddesel bencilliğini atlatma durumundadır. Sevdiği kadın bir gün ondan bıkar, bir başkasını sever. İşte bu sınama karşısında bu adam sevgilisini öldürecek kadar nefsanîyetine yenilir. Onun böylece göstereceği tepkiler derece derece aşamanın sonuna kadar değişerek gider. Şimdi, vicdanın az çok ilerlemiş aşamasında aynı durumdaki başka bir adamı alalım. Sevgilisi onu terk etmiş ve bir başkasını sevmeye

başlamıştır. Vicdan aşamasının yukarılarına doğru ilerlemekte olan bu adam bunu kırılmadan kabul edecek ve belki de o kadına bu konuda elinden gelen yardımı yapmaktan da çekinmeyecektir. İşte burada bir cinayetle bir erdemin, bir bencillikle başkalarını düşünmenin kıyası karşı karşıyadır. Cinayeti işleyen adam, bu kıyasın bilgisine eğer kendi idrakiyle varacak durumda değilse (ki mademki bu cinayeti işledi, değilmiş demektir) o zaman dış müdahalelerin yardımı ona gelmeye başlayacaktır ki böylece o, bu kıyasın idrakine varabilsin. Ve ancak bu kıyas bilgisiyle sonuç ortaya çıkacak ve o adam bencillik nefsanîyetini yenmek için gerekli olan çabayı gösterebilecektir. Şöyle ki: O, cinayetini bir bıçakla işlemiş olsun. Cinayetin ardından bir hapis haneye kapatılacaktır. Burada kıyas sınamalarının bir zincirini sıralamak istiyoruz. Bu adam ilk önce hapis hane, cinsel arzularını ve zevklerini tatmin edememe ıstırapıyla zoraki bir kıyasa girecektir. Ateş karşısında eli yanan bir çocuk gibi, yine ateşe benzeyen tutkularının ilk acı sonuçlarını bu şekilde duymaya başlayacaktır. Böylece ıstıraplarına sebep olan etkenin ne olduğunu kendisine öğreten bir kıyasla karşılaşacaktır. Bu onu uslandırmadı diyelim. Mahkûm hapis hane yaşlanacak. Hormonları, gücü, cinsel faaliyetleri zayıflayacak ve cinsiyet işlevini yapmakta güçsüz kalacak. Bu duruma gelince, bu adam artık sırf etine ve sınırlarına özgü olan bencilliğini duymayacak ve ancak onu imgeleyecektir. Eğer önceki derslerden yeterli derecede ders almadıysa, olayların verdiği bilgilerden gereği

kadar faydalanamadıysa o zaman bu mahkûmu bir kavgada başka bir mahkûm bıçaklayacak ya da o öyle bir kaza geçirecek ki bıçak gibi sivri bir cisim onun vücuduna saplanacak. Ve bundan şiddetli bir maddesel ıstırap duyacak. Burada, örneğimizin öznesi gayet doğal olarak zorlu bir kıyasa girecektir. Cinsiyetten yoksun olduğu için doğrudan doğruya etinin tutsağı değildir. Artık o realiteden zorunlu olarak geçmiştir. Üstelik bir katil sınamasının anısını kıyas yoluyla yaşatacak bir de kaza atlatmıştır. Artık bu durum karşısında bu varlığın bir ders almaması ve gerekli bilgileri kazanmak için çaba gösterme girişiminde bulunmaması mümkün olmaz.

Şimdi bir de yukarıdaki örneğin nesnel bir gözlemine veriyoruz: Orta yaşlı zengin bir adam, seviştiği ve oynadığı genç bir kızın, kendisinden bıkmış yüz çevirmesi üzerine tekrar ilgisini kazanabilmek için yaptığı bütün girişimlerin boşa gittiğini görünce işi zorbalığa döktü, kızın yolunu beklemeye başladı ve yakalayınca da bir bıçak ile vücudunu 25-30 yerinden delik deşik ederek onu yere yıktı. Cinayetin ardından idamdan kurtulan bu adam bir akıl hastanesinde cinayet işlemiş deliler kısmına ayrılan yere kapatıldı ve on iki yıl orada kapalı kaldı. Bir gün aynı kısımda oturan ve kendisi ile çok iyi anlaşan azgın bir delinin geçirdiği ruhsal bir kriz sırasında saldırısına uğradı ve deli, elindeki bir bahçe çapasıyla onun vücudunu 25-30 yerinden çapalayarak parça parça etti ve yere yıktı.

Bu gözlem de yine bütün kıyasların sıralanışlarını gösteriyor. Elbette, gerek ateşte eli yanan çocuğun,

gerek sevgililerini tutkuları yüzünden öldüren ve biri hapisanede, diğeri akıl hastanesinde, daha önce işledikleri cinayetlerin benzerleriyle karşılık görerek can veren bu delikanlıların derece derece çektikleri ve çekecekleri ıstıraplar ve acılar, onları kuvvetli birer kıyas bilgisine sokacak ve bu bilgi de yukarıda şemasını çizdiğimiz yoldan onların -ileri kademelere ulaşabilmeleri için gerekli olan- öz bilgilerini ve idraklerini hazırlayacaktır.

*
* *

Demek ki bilgiyle idrak beraber yürümektedir. Bu bakımdan, bunların gelişimini birlikte açıklamak gerekir. İdraklerin gelişiminde iki yol vardır. Birincisi, insanın kendi bünyesi dahilindeki durumları inceleme konusu yaparak ilerlemesidir. Buna idrakın doğrudan gelişimi deriz. İkincisi idrakın beden dışındaki olayları gözlemlemesiyle, daha doğrusu kendisinin sebep olduğu olayları

irdeleme yoluyla olan ilerleyiştir. Buna da idrakın dolaylı olarak gelişimi deriz. İdrakin dolaylı gelişiminde kullanılan unsurların başında insanların görgü ve deneyimlerini arttıracak olan etraflarındaki, kendilerinin bizzat sebep olduğu olaylar, işler ve eserler gelir ki bunların çoğu dış tesirlerin yardımlarıyla meydana getirilir. Bu olaylar özellikle gelişimin ilk kademelerinde ağır, zahmetli, güç, ıstıraplı ve çok uzun vadeli görünürler. Bitmeyecek ve tükenmeyecekmiş gibi duygular oluştururlar. Bu sırada insan güçlükler içinde çalışır, bir lokma gıdasını sağlamak için bütün hayatı boyunca doğanın çeşitli olanaksızlıklarıyla boğuşur, canavarlarla, kendi cinsleriyle didişir. Bu mücadelede bazen kazanır, genellikle yenilir. Bunların azaplarını nefsinde duyar, böylece onun işkenceli hayatı yüzyıllar boyunca sürüp gider. Bütün bu olayların, insanlardaki idrak ve öz bilgileri

nasıl besleyip arttırdıklarını, gelişim mekanizmalarının dengelerini hangi yollardan üst seviyelere yükselttiklerini daha önce söylediğimiz için onları burada tekrara gerek görmedik. Böylece bu olaylar, bir taraftan öz bilgilerin artmasına sebep olurken, diğer taraftan da idrakleri, gelişim mekanizmalarına müdahaleye sevk ederler. Bu da yeni yeni olayların, sınavların, deneyim ve gözlemlerin ortaya çıkmasına yol açar ve böylece idrakın yürüyüş temposu yavaş yavaş hızlanır.

İdrak arttıkça etraftaki olayların anlamları daha fazla belirir ve bu sayede insanın beynine ait madde bileşimlerinden süzülen idrak titreşimleri bu sayısız olaydan çeşitli sonuçlar çıkarmaya, olay parçalarından türlü türlü bileşimler kurmaya başlar ki bunlardan da dünya bilgileri meydana gelir. İdrakler geliştikçe bu bilgiler de artar ve kapsamı genişler. Böylece bilgiler çeşitli dallara ayrılır. Sanat, edebiyat, bilim, tıp, felsefe, müzik, resim, ekonomi, siyaset, din gibi bir sürü bilgi kolu meydana gelir. Bütün bunlar gelişim mekanizmasında artan idrakın, olay maddelerinden kurduğu yeni madde bileşimlerinin sonuçlarıdır. Ve doğal olarak tekâmülün ancak dünyadaki icap ve zorunluluklarını yerine getirmek üzere dünyaya özgü ve dünyada kalmak zorunda olan şeylerdir. Bunlar dünyayı yöneten vazife planının tesirleri ve denetimleri altında gerçekleşir. Öyleyse, dünyadayken öz idrakın genişlemesi, onun aracı olarak kullandığı beyne bağlı durumlarının karmaşıklaşması, zenginleşmesi ve yüksek ince madde hâllerine doğru yeni oluşumlara sahip olmasıyla ilgilidir.

Zaten ruhun tekâmülü için olay maddelerinin öz varlıkta meydana getirdiği sonuçların, yani öz bilgilerin, öz idrak kanalıyla ruha yansması gerektiğini daha önce belirtmiştik. Bundan dolayı, tekâmül ihtiyacıyla dünyaya gelen bir varlık, dünya olayları olanaklarından mümkün olduğu kadar fazla yararlanmaya çalışır. İdrakin bu yararlanması hem bedenın biçim değiştirmeleri hem de bedenın yaşadığı âlemin sayısız madde değişimleri sayesinde olur. Bunlardan birinciye idrakın doğrudan gelişimi, ikinciye dolaylı gelişimi demiştik. Doğrudan hâllerde idrak doğrudan doğruya bedende biçimlenme, dönüşüm ve biçimsizleşmeler meydana getirmekle yaptığı uygulamalar sonucunda gelişimler kaydederken, dolaylı hâllerde de yine bizzat idrakın beden aracılığıyla yapacağı ya da üst vazifelilerin düzenleyeceği sayısız dış olayların sonuçları üzerindeki uygulamalarıyla genişler.

Evren içindeki bütün biçimlenmeler ruhların ihtiyaçlarıyla ayarlıdır. Ölçü dahilindeki dönüşümler çeşitli mekanizmalarla meydana gelir. Dünyada çok ince bir madde hâli olan idrak de böylece bu çeşitli mekanizmalar içinde doğrudan ve dolaylı olarak kendisini, ruha hizmet edebileceği en uygun tarzda hazırlar. Bunun için de bizzat kendi bedenine ve bedeni aracılığıyla da dış âleme tesir ve müdahale eder. Hem bedeninde hem dış maddelerde meydana getireceği gelişimlerle kendi gelişimini ve öz bilgisinin artışıını sağlamış olur. Ve unutulmasın ki bütün bu işler, daha önce uzun uzadıya açıkladığımız tesirlerle, mekanizmalarla ve dâüalite ilkesi tekniğiyle meydana gelmektedir.

Öz bilgilerin gelişimini hızlandıran ve besleyen unsurlardan bilgiyi açıkladıktan sonra, sevgi unsuru üzerinde de bazı bilgileri vereceğiz.

*
* *

Gerçekten dünya hayatının birçok olaylarına ve sınavlarına sebep olan sevgi, hem öz bilginin oluşumunda hem de vicdanın gelişiminde doğrudan ve dolaylı yollarda rol alan en güçlü etkenlerden biridir. Sevgi olmasaydı öz bilgiyi kazanma yolları ve vicdan mekanizmasının olumlu ya da olumsuz yönlerde sonuçlar meydana getirmesi fırsatları oldukça azalmış ve sonuç olarak sınavlar, deneyimler, gözlemler ve kıyas bilgileri olanakları iyice sınırlanmış olurdu. Çünkü sevgi vicdanın hem üst unsurlarını destekleyerek olumlu yollarda meydana getirdiği olaylarla doğrudan doğruya, yani şuurlu bir idrakle öz bilgilerin çoğalmasına yardım eder hem de vicdan mekanizmasının, icabında alt unsurlarını harekete geçirip ortaya çıkmasına sebep olduğu ıstıraplı ve azaplı sonuçlardan doğan kıyas bilgisi yoluyla dolaylı ve otomatik olarak öz bilginin artmasına hizmet eder. Örneğin insanlardan birini hapishaneye, diğerini akıl hastanesine gönderen ve ikisinin de öldürülerek kıyas bilgilerine ve bir sürü ıstıraplara sebep olan yukarıda söz ettiğimiz sevgiler -aslında yine olumlu olmakla beraber- olumsuz görünen yoldan gerçekleşen tesirleriyle, dolaylı gelişimlere örnek oluştururlar. Sevginin önceki iki örneğinden başka olumlu şekilde tesiri görülen bir örneğini de burada veriyoruz: Henüz deneyimsiz bir genç, bir kadını büyük ve temiz amaçlarla sevmektedir.

Kendisi de vicdan aşamasında oldukça ilerlemiş bir durumdadır. Fakat kadın, nedense istediği üstün nitelikleri görmediği için onu reddetmektedir. Delikanlı kadının beğeni ve ilgisini kendine çekmek kararlılığıyla üstün niteliklerini arttırmaya, kendisini değerlendirmeye çalışmak üzere derhal işe koyulur. İlk önce bu işleri sevginin otomatizmiyle yapar. Başarısı arttıkça sevginin kapsamı genişlemeye ve anlamı değişmeye yönelir. Bu sayede kendini daha çok yetiştirme ihtiyacını duyar, insanlığa yararlı eserler meydana getirmeye çalışır. Herkesi sevmeye, herkes tarafından sevmeye başlar. Sevgi genelleşir ve ilk basit tek yönlü biçimini genel ve kapsamlı bir ilginin sonsuz yönleri içinde kaybeder ve böylece o, ilk sevgisi yolunda yürürken

karşılaştığı bir sürü sonuçlarla öz bilgisini artırır ve yüksek bir vicdan dengesi seviyesinde aktif ve vazife bilgilerine hazırlanmış bir varlık hâline girer.

*
* *

Sevgi denince daima onun dar anlamı üzerinde durmamak gerekir. İnsanların anladıkları dar anlamdaki sevgi, geniş bir sevgi kavramının gelişim mekanizmasında aldığı büyük rolünün -önemli olmakla beraber- küçük bir kısmıdır. Yani bizim burada kastettiğimiz sevginin sonsuz yönleri ve şekilleri vardır. Sevginin vicdan mekanizması, daha doğrusu gelişim

mekanizması karşısındaki rollerini açıklarken bu geniş anlamı üzerinde durmak gerekir. Ancak böyle yapılırsa onun

tekâmüldeki tam değeri belirtilmiş olur. Öyleyse böyle genel anlamdaki sevgiyi açıklayalım.

Sevgi, herhangi bir şeye karşı duyulan çekimdir. Dünyada her şey, her realite yerine ve adamına göre -her gelişim kademesinde bulunan- insanları ve varlıkları çeşitli tarzda kendisine çekebilir. Bundan dolayı her kademedede, her şeye karşı sevgi duyulabilir. İşte sevgi bu kadar genel ve kapsamlı bir konudur. Maddelerin birbirine karşı gösterdikleri fizikokimya ilgiler bile, yüksek varlıklarda görülen sevginin belki en maddesel ve ilkel bir hazırlığıdır ki bu, o aşamadaki varlıkların kendilerine özgü ihtiyaç ve zorunluluklarının birer icabıdır. Bitkilerin, gıdalarını dışarıdan bünyelerine almaları, havanın karbonunu, oksijenini çekerek kendi öz sularına karıştırmaları ve hatta bazılarının güneşe karşı dönmeleri, hayvanları içlerine çekip sindirmeleri genellikle fizikokimya görünüşlerde görünen bu çekimin çeşitli içgüdüler niteliğindeki ortaya çıkışlarıdır.

Sevginin bitkilerde basit ve çeşitli mekanizmalarla görünen bu çekim hâllerinin, hayvanlarda daha az maddeselleşmiş ve az çok insanlarınkine yaklaşmış durumlarını görmeye başlarız. Hayvanlarda yavru, eş, aile, arkadaş, hatta hemcinslerinin dışındakilerle dostluk bağlarının bazen tamamen sevgi manzarasını alan çeşitlemelerini gözlemlemek mümkündür. İnsanlara gelince, oldukça geniş bir idrakle duyulan sevginin yüksek ve zengin görünüşleri bu aşamada meydana çıkar. □

*İlâhî Nizam ve Kâinat'ın günümüz
Türkçesine uyarlanmış baskısından
alınmıştır.*

EZOTERİK OKULLAR

Eski Yunan ve Anadolu

Cüneyt Gültakın

1. Bölüm

A) ORFEUS

TUFAN sonrası ilkelleşen Dünya'da Mu dininin devamı olan inanç sistemleri yozlaşarak devam etti. Mu dininde Yaradan'ın dişil yönü Ay ve eril yönü Güneş ile simgeleniyordu. Eski Yunan ve Anadolu'da Ay'ı tanrılaştıran Baküs diniyle Güneşi tanrılaştıran Apollon dini rekabet halindeydi.

Baküs dini ovalarda yerleşen halk arasında yaygındı, Apollon dini ise dağlara çekilmiş ve yükseklerde yaşayanlarca sürdürülüyordu. Apollon sözcüğünün Anadolu'nun yerli halkı Luvilerin kültüründen geldiğini, ayrıca Luvilerle köken birliği olan Fenikelilerin dilinde de Ap O Len "evrensel baba"

anlamında olduğunu biliyoruz. Bazı araştırmacıların, Apollon dininin Atlantis ile bağlantısı olduğunu söylemesi de bu yüzdendir.

Apollon dini yok olmak üzereyken tıpkı Atlantis'te Osiris'in Mu'ya gidip kendisini yetiştirmesi gibi, Orfeus da Mısır'a giderek Osiris inisiyasyonundan geçti ve ülkesine dönüp yeni bir din kurdu. Orfeus da geleneğe uyup yeni dini eski din Baküs'ün üzerine yapılandırdı. Böylece ortaya Zeus dini ve Diyonizos kutlamaları çıktı.

Orfeus'un kimliği gerçekten efsaneye dönüşmüştür. Kimi kaynaklarda Trakya kralının oğludur. Hermes'ten aldığı liri çalmasını Apollon'dan öğrenmiş, Kral Midas'a Elözis gizemlerini öğretmiştir. Başka bir inanişe göre bakire bir anneden Apollon'un oğlu olarak doğmuştur.

Orfeik öğretiyeye göre, tüm tanrıların en büyüğü olan Zeus, tüm evrenin kendisinden var olduğu Tanrıdır. Diyonizos ise onun oğlu, yani tezahür etmiş İlahi Kelamdır. Bir diğer adı ile, Horus'dur. İnsanlar Diyonizos'dan birer parçadır. İnisiyeler ise, insanoğlunun Hermes'leri, yani ikincil tanrılarıdır. Orfe, "Tanrılar bizde ölür, bizde dirilir" der. Yeniden doğuşa inanan Orfe gerçek Tanrının tek, ancak ikincil tanrıların sonsuz sayıda ve çeşit çeşit olduklarını söyler. Orfe'ye göre yarı tanrılar, Kamil İnsan statüsüne erişerek yeniden doğuş zincirinden kurtulmuş ilahi ruhlardır.

Eleusis Gizemleri, eski Yunanistan'daki tüm ritüel kutlamalarının en kutsalı ve en saygı duyulanıydı. Bereket tanrıçası Demeter (Ceres) ve kızı Persephone (Kore) onuruna her yıl düzenlenen kutlamalara Yunanistan'ın her

yerinden ve sonraları tüm Roma İmparatorluğunun dört bir yanından gelerek bir araya toplanan müritler Atina ve Eleusis arasını yürüyerek hacı olurlar ve sonra da Grek dininin en yüce mertebesi kabul edilen Eleusis gizli törenlerine katılırlardı.

Ünlü mitosa göre; Demeter ile Zeus'un Persephone adında bir kızları olmuştu. Yeraltı tanrısı Hades (Pluton) Zeus'tan Persephone'yi eş olarak istemiş ve Zeus bu isteği onaylamıştı. Demeter, bu işten hoşlanmaz ve kızı geri dönmezse tahılların büyümesini durduracağını söyler. Zeus da Persephone'nin geri dönmesine karar verir. Persephone yeraltındayken bir kaç nar tohumu yediği için yılın en az üçte birini Hades ile birlikte toprağın altında geçirmek zorundaydı. Persephone'nin yeraltında kaldığı sürede Demeter de ekinlerin büyümesini durdurur. Eleusis Şenlikleri, Persephone'nin yeryüzüne

dönüşünü kutlamak için düzenlenir.

Ritüel öncelikle kutsal nehirlerde oldukça eğlenceli biçimde gerçekleştirilen arınma törenleri ile başlardı. Arınma uygulamasının ardından gelen bir kaç gün süresince çevrede bulunan küçük tapınaklarda çeşitli kurbanlar sunulur, dualar edilirdi. Şenliklerin asıl başlangıcı büyük kalabalıkların Atina'da Akropol'de toplanarak Eleusis'e doğru yürüyüşe çıkması ile gerçekleşirdi. Müritler beyazlar giyinmiş olurlar, meşaleler ve "Hiera" adı verilen kutsal eşyalar taşıyarak yol boyu şarkı söylerler ve dans ederlerdi. Geçit, Eleusis'te bulunan "Telesterion" denilen büyük tapınakta son bulurdu.

Grekçe konuşmayanlar ve kan döktükten sonra arınmamış olanlar Eleusis ritlerine asla kabul edilmezlerdi. "Mystes" adı ile çağrılan her yeni adaya, çoğulukla Eleusis'in önde gelen ailelerine mensup "Mystagogos" denilen deneyimli bir önder ilk bilgileri verir ve yol yordam öğretirdi.

Büyük tapınakta bir araya getirilen adaylara önce kutsal bir içki sunulur ve sonra da Demeter, Persephone ve Hades'i canlandıran aktörler tarafından bir drama gösterisi izlettirilirdi. Tüm şenlik tarımda bereket teması üzerinde yoğunlaşmıştı; "bolluk yeraltından kaynaklanır" düşüncesi egemendi. Oynanan dramada, biçilen tahıl ölmekte ama verdiği tohumlar yeniden büyümektedir. Bu döngü insan ruhunun da serüvenini aktarmaktadır. Böylelikle adaylara, ölümün aslında kötü değil, iyi bir olgu olduğu düşüncesi aşılanmaya çalışılmaktadır. Sonunda adaylar, gelişmeye ve daha

çok bilgi almaya layık bulunurlarsa, "Anaktoron" adı verilen gizli ve küçük tapınağa alınırlardı. Burada, büyük bir gizlilik içinde kutsal ritüel uygulanırdı.

Eleusis'teki tapınağın merkezinde "Plutonion" adı verilen bir mağara bulunmaktaydı ve bu mağarada "Omphalos" (Göbek Deliği) taşı yer almaktaydı. Omphalos'un tüm yeraltı ve yerüstünün enerjilerini bir araya topladığı farz edilirdi. Böylece tüm Grekler için Omphalos, bereket ve üretkenliğin kaynağı olarak toprağı gösteren bir simge biçimini almıştı.

Eleusis Gizemlerine inisiyasyonun ruhsal bir yeniden-doğum ve bireyin tüm varlığının yenilenmesi anlamını taşıdığı düşünülmektedir. Bu törenin bir diğer anlamı da, bireysel varlığın kozmosun tanrısal gücü ile bütünleşmesi arayışı, yani törene sürekli eşlik eden ve belki de tüm uygulamamın gerçek değerini oluşturan bir bilinçlenme süreci olmasıdır.

Orfe'nin Diyonizos'u, Apollon'dan başkası değildir. Güneş tanrısı olan Apollon, Işıktır. Tanrısal Nur'dur. Apollon'a ithaf edilen Delf mabedinin kapısında "Kendini Bil" ibaresi yer almaktadır. Dört Dorik sütun üzerindeki üçgen bir çatıdan oluşan Delf mabedi, Ezoterik öğretinin temellerini bünyesinde barındırmaktadır. Mabedin üzerine inşa edildiği dört sütun Mu dinindeki dört büyük yaratıcı gücün, dört temel elemanın simgeleridir. Bu dört sütun aynı zamanda, insanın var olduğu fiziki ortamı, dünyayı ve Mikrokozmos'u temsil eder. Dört sütunun üzerindeki, ucu yukarı, yani Tanrıya dönük olan üçgen tavan ise, insanın ulaşmaya çalıştığı Tanrının yani Makrokozmos'un sembolüdür. Çatının

üçgen olması Tanrısal üçlemeyi, eril ve dişil prensiplerle, Kutsal Kelamı yani oğulu ifade eder.

B) PİSAGOR

ORFE'DEN iki yüzyıl sonra, M.Ö. 570'de doğan Pisagor, Delf mabedinde inisiye edildi. Orfeik öğretiyi tamamıyla öğrenen Pisagor bununla yetinmedi ve sırlar öğretisini aynı Orfe gibi, kaynağından öğrenmeye karar verdi. Genç yaşta Menfis'e giden ve ezoterik bilgisinin zaten var olduğu Mısırlı rahiplerce görülen Pisagor'un Osiris kardeşlik örgütüne kabulü de kolay oldu. Burada 22 yıl kalan ve Osiris dininin en gizli sırlarını da öğrenen Pisagor'un dikkatini özellikle sayıların Ezoterik kullanımı çekti.

Mısır'ın, Babil kralı Kambiz tarafından işgalinden sonra Pisagor, birçok Menfis'li rahiple birlikte Babil'e götürüldü. Esir olarak getirilen bu rahipler, yozlaşmış olmasına rağmen asırlardır varlığını sürdüren Babil okulu için de taze kan

oluşturdular. Diğer rahiplerle birlikte Babil okuluna kabul edilen Pisagor burada, hem bu okulun farklılaşmış öğretilerini hem de Babil'in Persler tarafından işgali sırasında resmi din olarak kabul edilmiş bulunan Zerdüş'tü dinini inceleme fırsatı buldu. Babil'de bulunduğu sırada bir kez Hindistan'a, bir kez de Kudüs'e seyahat eden Pisagor Hindistan'da Kadim "Rama" dininin öğretilerini savunan "Gimnosophistler"le, Kudüs'te de Kabbalacılarla temas kurdu. Mistik sayı tekniğinin Kabbala'daki yorumunu da inceleyen Pisagor Babil'de 12 yıl kaldı. Daha sonra, Babil okulundan kardeşi olan, kralın özel doktoru Demodes adlı bir inisiyenin özel girişimleri ile kraldan özgürlüğünü elde etti ve ülkesinden ayrıldıktan 34 yıl sonra Yunanistan'a döndü.

Pisagor Yunanistan'da ilk iş olarak, Delf mabedine geldi. Delf rahiplerine Mısır ve Babil'de öğrendiklerinin bir sentezini sunmaya çalışan Pisagor, Apollon rahiplerine kendi yorum ve fikirlerini kabul ettirmekte güçlük çektiği için bir yıl sonra İtalya'ya geçti

ve Yunan kolonisine ait Craton'a kentinde kendi okulunu kurdu. Pisagor'un hedefi sadece inisiyasyon yöntemi ile seçilmişlere Ezoterik doktrini öğretmek değil, bu doktrini kullanarak yeni bir siyasi örgütlenmeyi gerçekleştirecek ilk nüveyi, bir enstitüyü kurmaktı. Kurduğu enstitüde inisiye edilen tüm kardeşler sadece Ezoterik doktrin ile sınırlı kalmayarak, dönemin fizik, psişik, dini ve siyasi tüm bilimlerini öğreniyorlardı. Bu tür eğitim tarzı, bilim çağının başlaması için ilk adımı oluşturdu ve yüzyıllar sonra İtalya'da Rönesans'ın doğmasını sağladı.

Pisagor, enstitüye girmek isteyen adayları çok uzun süre, bazen yıllarca gözetim altında tuttuktan sonra, aralarından ancak layık olduklarına inandıklarını alırdı. Enstitünün girişinde Hermes'in bir heykeli bulunmaktaydı ve kaidesinde, "inanmayan uzak dursun" yazıyordu. Enstitüye girmeye layık olduklarına inanılanlar bazı denemelere tabi tutuluyordu. Bu sınavlar, Mısır'daki

inisiyasyon sınavlarını andırır da, bunların çok daha yumuşatılmış şekilleriydi. Mesela aday tek başına geceleme üzere bir mağaraya bırakılıyor, bunu reddedenler veya mağaradan kaçanlar enstitüye kabul edilmiyordu.

Bir sonraki sınavda adaya, hiç tanımadığı bir Pisagor sembolü gösteriliyor ve bunun hakkında yorum yapması isteniyordu. "Bir dairenin içindeki üçgen neyi anlatır" ya da, "... sayısının anlamı nedir?" gibi. Adaya, bu soruların cevabını hazırlaması için 12 saat verilir, bu arada da aç ve susuz bırakılırdı.

Üçüncü ve en zor sınav, adayın gururunun ve benliğinin, enstitüye daha önce kabul edilmiş çıraklar tarafından kırılması sınavıydı. Bu sınavda adayla alay edilir, küçültücü sözler söylenir, kızdırılırdı. Aday, kendisine hakim olmayı başarmak zorundaydı. Aksine davranır ve öfkelenir, ağlar veya terbiyesizce cevaplar vermeye başlarsa, kendisini uzaktan izleyen Pisagor tarafından derhal kovulurdu. Bu yöntem, son derece kişilikli ve olumlu insanları okul kazandırmış olmasına rağmen, enstitünün yıkılış sebebini de oluşturdu. Enstitüye kabul edilmeyen ve bu arada gururu da kırılan adaylar Pisagoria ve müritlerine düşman kesildiler. Enstitünün yıkılmasına ve Pisagor ile yüzlerce yandaşının öldürülmesine neden olan olayların hazırlayıcılarının başında, işte bunlardan birisi, Silon yer aldı. Bu konuya daha sonra dönmek üzere şimdi Pisagor enstitüsünü ve okulunu üzerine kurulduğu dört dereceli kardeşlik sistemini inceleyelim.

Sınavlardan geçen ve yapılan özel

bir törenle kardeşliğe alınan adaya, acemi ya da çırak anlamına gelen "Novice" unvanı verilirdi. Novice dönemi, kişinin yeteneğine bağlı olmak üzere, en az iki en çok beş yılla sınırlandırılmıştı. Novice'lerden beklenen şey hiç konuşmamaları, soru sormamaları, tartışmaya girmemeleri ve sadece derslerini sükunet içinde dinlemeleriydi. Bundan amaç, öğrencinin sezgi yeteneğini geliştirmektir. Görünen alemin üstünde bir başka görünmez alem olduğu gibi soyut bir fikrin sadece sezgi ile algılanabileceğini söyleyen Pisagor, çıraklarından önce Tanrının varlığını sezmelerini sonra da onu sevmelerini isterdi. Tüm evrenin sevgi üzerine kurulu olduğunu belirten Pisagor, sevgiyi öğrenmenin ilk adımının aile içinde, anne-baba sevgisi ile başladığını, babanın Tanrının eriliğini, annenin de dişil ifadeleri olduklarını öğretirdi. Pisagor'a göre, bu ikisinden doğan insan, Tanrının yeryüzündeki temsilcisiydi. Pisagor ayrıca Novice'lerden ikişerli gruplar

oluşturmalarını ve her iki Novice'in birbirlerini çok iyi tanımalarını, dost olmalarını isterdi. Dostluğun, karşılıksız sevginin en mükemmel ifadelerinden olduğunu öğrenen Novice'e, "Dost bir başka sensin. O ve sen aslında birsiniz" şeklinde özetlenebilecek Ezoterik yorum öğretilirdi. Novice'lerden ayrıca, ustalarına sonsuz itaat ve bağlılık göstermeleri, disiplinli davranmaları, sağlık kurallarına uymaları ve devamlı temiz olmaları istenirdi. Ruhun arındırılması amacıyla olan Pisagor müritleri, ruhla beraber beden de temiz olması gereğine inanır ve bazen günde birkaç kez yıkanarlardı. Müritlerin bedenleri gibi giysileri de tertemizdi ve saflığın sembolü olan beyaz renkteydi. Ezoterik inanışlarını Pisagorculuktan alan İsmaili tarikatı müritlerinin ve onların Hristiyan dünyasındaki devamı niteliğinde olan Templier Şövalyelerinin giysileri de, aynı Pisagorcular gibi beyazdı.

(Devam Edecek)

Bir Spiritüel Yol Seçmek

Charles T. Tart

Bir kişi, anlamsız ilgiler ve anlamsız amaçların oluşturduğu bir dairede dönüp duran sıradan insanların hayatlarının bütün dehşetini anlayabilseydi, o insanların neleri kaybettiklerini anlayabilseydi, kendisi için önemli olan yalnızca tek bir şeyin olduğunu da anlardı; genel yasadan kurtulmak, özgür olmak. Bir hapisanede ölüme mahkum biri için nedir önemli olabilecek olan? Yalnızca tek bir şey: Kendisini nasıl kurtaracağı, nasıl kaçacağı; bunun dışında hiçbir şey önemli değildir.

G. I. GURDJIEFF

İNSANLAR sıradan gerçeklerin dışında psikolojik ve spiritüel gerçekleri aramaya ilgilenebilirler. Bilgiye giden yollar ya da öğretmenler ve sorularımızın bir çoğuna yanıt olabilecek böyle bilgi örnekleri olduğunu varsaymak çok doğaldır. Bizden önce o yolu kat etmiş olanlardan işe yarar bir yardım alabileceğimizi umuyoruz.

Arayışa başladığımızda, ortalıkta çok sayıda yol ve öğretmen olduğunu, ama bunların çoğunun birbiriyle çelişir ya da anlamı yok gibi görüldüğünü fark ederiz. Kim gerçeğe sahip? Bunların hepsi bilme ihtiyacı duyduğumuz bütün gerçeğe sahip mi? Bazı yollar bu gerçeğin belli bir bölümüne sahip, ama bazı önemli parçalarından yoksun mu? Bazı öğretmenler gerçek diye bildikleri şeye tehlikeli yanlışlıklar mı karıştırmışlar? Bu gerçek konusunda, bir öğretmeni ya da bir yolu izlemeye değer kılacak olan kabul edilebilir en az hata oranı ne? *En iyi* yol hangisi? Hatta daha önemlisi, *benim* için en iyi yol hangisi?

Seçim Esasları

SADECE spiritüel konularda okuyor olsanız bile, birçok şey arasından en iyisini seçmek, gerçek bir sorundur ve ciddi bir uygulama için hazır olduğunuzda daha önemli hale gelir. Birbiriyle çelişen taleplerimiz var, birçok yol açık

ya da gizli bir şekilde diğer yolların daha aşağı bir derecede olduğunu düşünüyor ve rehberlik yapması için başvurulabilecek hiçbir objektif otorite yok. Bu durumda akıllı biri ne yapabilir?

İlk olarak, bir spiritüel yol seçmenin sadece sözel değil, entelektüel bir zeka meselesi olduğunun farkına varmamız gerek; ayrıca, duygularımız ve içgüdülerimizle de ilgili olan bir meseledir bu. Üç beynimizin üçünü de kullanmalıyız. Bizim kültürümüzde pek çok kişi açısından, entelektüel zekamız oldukça gelişmiş durumdadır, ama içgüdülerimiz ve hislerimiz büyük ölçüde ihmal edilmiş, işleyişleri bakımından genellikle bastırılmış ve çarpıtılmıştır. Görmüş olduğumuz gibi, içgüdülerimizin ve hislerimizin bu çarpıtılmış işleyişi, sonrasında entelektüel işleyişimizi de çarpıtabilir, bu durumda da birçok “mantıklılık” aslında mantığa büründürme olur. Öyleyse, spiritüel yolların seçilmesine yaklaşım biçimimizin bir parçası, sürekli bir kendi duygusal ve bedensel/içgüdüsel doğamızı anlama ve olgunlaştırma çabasına dayanmalıdır.

Sadece bana özgü olduğundan kuşkulu olduğum bir sorunu şöyle gösterebilirim: Geçmişimde birkaç spiritüel yolu çekici bulmamamın nedenlerinden biri, kendimdeki aşağılık duygularını maskeleyen amacıyla başkalarına karşı kendimi üstün hissetmem doğrultusundaki toy bir ihtiyaçtı. O çeşitli yolların muhakkak doğasında var olması gereken bir sorun değildi, bu *benim* sorunumdu. Bununla

birlikte, orijinal spiritüel güçleriyle bağlantıları kopmuş olan sistemler ve öğretmenler de vardır ve bunlar artık bu tür olgunlaşmamış duyguları beslemektedir. Kendimizi bilmede sürekli artış gereklidir. *Niçin* ben belli bir yola ya da öğretmene ilgi duyuyorum?

İkinci olarak, zeka şu anki sınırlamalarımızı fark etmemizi ve alçakgönüllü olmaya çalışmamızı gerektirir. Çeşitli spiritüel yolların ve öğretmenlerin gerçek niteliğini değerlendirebileceğime inanmayı tercih ederim, ama bunun gerçek olmak için fazlasıyla bir büyüklük duygusu taşıdığımı biliyorum. Ben de, siz de bir yere kadar şarlatanları kesinlikle fark edebiliriz, kimi zaman da daha yüce fikirlerin ve hareketlerin farkına varabiliriz (entelektüel olarak ve/veya duygusal olarak ve/veya içgüdüsel olarak). Dolayısıyla, elimizden gelen en iyi seçimi yapabiliriz, ama bazen yanılırız. Hatalarımızdan ders almayı öğrenirsek, pişman olmak için çok az nedenimiz olacaktır.

Üçüncü olarak, bir spiritüel yol seçmek, umulan odur ki, rasyonel bir seçimden daha fazlasına

dayanacaktır, bu seçim entelektüel bir seçim olmasının yanı sıra duygusal bir seçim olsa bile. Gerçek yüksek öğretiler rasyonelliğin üstünde ve ötesinde belli bir çekim gücüne sahip olacaktır.

Bununla birlikte, manyetik merkez fikri tehlikeli bir fikirdir, çünkü gizemli ve duygusal olarak çekim gücüne sahip olan herhangi bir şeyin daima bir yüksek öğreti olması gerektiği fikrine kolayca dönüşürülebilir. Arasyonel olana dikkat edilmesi gerekir, ama arasyonel olan rahatlıkla irasyonel olan ve yanlış olanla karıştırılabilir. Bu yüzden, kendini incelemek, zihninizin düzenine nasıl işlediğini, yanlışlarının neler olduğunu ve bunların belki de sahip olduğumuz arasyonel, ama geçerli sezgilerden nasıl ayırt edileceğini tam olarak öğrenmek gereklidir.

Ben, spiritüel gelişmeyle ilgilenen biri olmamın yanı sıra bir pragmatistim ve bir bilim adamıyım, çevresindeki bütün sözlere ve kuramlara bakmaksızın bir şeyin gerçek sonucunun ne olduğunu öğrenmek isterim. Bir spiritüel sistemle ya da öğretmenle karşılaştığımda, bildiğimi düşündüğüm şeyi tartarak ve önceden hatalar yaptığımı, gelecekte de büyük olasılıkla daha fazlasını yapacağımı hatırlayarak zihnim, kalbim ve içgüdülerimle “dinlemeye” ve değerlendirmeye çalışırım. Bir sistem ya da bir öğretmenden bir şeyler öğrenebileceğime ya da ilgilendiğim takdirde kendim için ve başkaları için yararlı olacak bir şeyler yapabileceğime karar verirsem, ilgilenirim.

Gurdjieff'in Fikirleri Eskidi mi?

G. I. GURDJIEFF Doğu'dan geldiği bilgi ve bilgeliği zamanının Batılıları için uygun olabilecek bir biçime dönüştürmek üzere sistematik bir girişimde bulunan ilk kişilerden biridir. Bir kültür için etkili olabilecek bir psikolojik ve spiritüel bilgi formülasyonunun, başka bir kültür için uygun olmayabileceğini fark etmişti, bu yüzden bilgisini etkili biçimde aktarabileceği çeşitli öğreti biçimleri denedi. Aynı şekilde, kültürümüzde bir kişi için uygun olabilecek etkili bir yol başkaları için etkili olmayabilir. İster belirli bir Gurdjieff grubu olsun ister başka herhangi bir grup, “Bu yol tek Yol'dur” inancı taşıyan insanlara pek sabrım yok. Açıkçası, ben Gurdjieff'in fikirlerini oldukça yararlı buluyorum, aksi takdirde bu yazıyı

yazmış olmazdım. Ama siz *kendiniz* için etkili olan bir yol ya da yollar bulmak zorundasınız.

Hangi yolun üstün olduğuna dair çeşitli iddialarla çok karşılaştım. Bunların arasında Gurdjieff'in fikirlerinin yararlı olduğu, ama artık eskidiği şeklindeki Sufi iddiası (İdris Şah aracılığıyla) da vardır. Buna karşı olan fikirler de görülmüştür; Gurdjieff'in bazı takipçileri arasında Şah'ın sufi hikayelerinin yararlı olmakla birlikte sınırlı olduğuna dair bir düşünce görülmektedir. Arica eğitiminin kurucusu Oscar Ichazo kendi Arica öğretisinin hem Gurdjieff hem de Sufizmin ardında olan gizli okullardan geldiği ve her ikisinin de yerini aldığı iddia etmiştir.

Gurdjieff, Şah ve Ichazo'nun öğretilerine derin bir saygı duyuyorum: Bu üç sistem de, gerek

benim için gerek arkadaşlarım için çok değerli olmuştur. Şah'ın öğretisi hikayeleri kitaplarını her zaman öneririm, örneğin *Tales of the Dervishes* adlı kitabını. Bununla birlikte, bu sistemlerin “objektif” bir değerlendirmesini verecek ya da bir “Satın Alınacak En İyi Ürün” şeklinde derecelendirecek “Spiritüel lisans bürosunun” adresini bilmediğim için kimin gerçekten meşru yetkisi olduğunu, kimin olmadığını kontrol edemem. Ben sınırlı bir varlık olarak sadece üçünün (ve diğer birçok sistemin) de büyük olasılıkla en azından bazı insanlara verebileceği bir şeyler olduğu sonucunu çıkarabilir ve doğru insanların kendileri için doğru yolu bulacağını umabilirim.

Bazı spiritüel gelenekleri incelemiş olmama karşın, *Uyanış* adlı kitabım Gurdjieff'in fikirlerine odaklanmaktadır. Peki, niçin Gurdjieff? Çünkü o Doğu spiritüel fikirlerini ve uygulamalarını kullanılabilir biçimlere getirmede bir dahiydi. Büyük ölçüde perde arkasında kalmakla birlikte Gurdjieff'in Batı kültürü üzerindeki etkisi muazzam olmuş, günümüz spiritüel ilgilerinin yolunun açılmasına yardım etmiştir. Onun psikolojik ve spiritüel fikirlerle ilgili temel formülasyonları bugün hala en iyi formülasyonlardandır ve çoğunlukla başka geleneklerde değinilmeyen önemli alanları kaplar.

Gurdjieff'in Fikirleri Size Uygun mu?

YUKARIDAKİ öğüt Dördüncü Yol grupları da dahil olmak üzere

herhangi bir spiritüel grupta ilgilenme konusunda geçerlidir, ama biz Gurdjieff'in fikirleri için bazı özellikleri ele alacağız.

Bu yazının içindeki fikirlere inanmayın. Onları test edin. Sizin için gerçek olup olmadıklarını görün. Bu elbette kolay değildir. Bazıları doğrudan gözlemlenebilir ve pek çok güçlük yaşamadan test edilebilir. Bazıları sadece uzun süreli bir çalışma ve gözlemin sonucu olarak test edilebilir ve sizin bunu yapmanız için sağlam bir dikkat ve odak oluşturmanız gerekir. Bazıları şuur dışı nedenlerle kabul edilecek ya da reddedilecektir. Bazı fikirler de bir tür "denemeye dayalı inanç" yoluyla kabul edilecek ya da reddedilecektir. Bunları geçici olarak kabul ederek denemeye dayalı inanç iyi olur, her defasında yeniden kontrol etmeyi hatırladığınız sürece: İnanca dayalı olarak kabul ettiğiniz bir şey şu an test edilebilir bir şey mi?

Dördüncü Yol Grupları

GURDJIEFF kuşkusuz bir dahi, bizden çok daha fazla uyanmış bir adamdı. Bugün yaşıyor olsaydı, onu bir öğretmen olarak kabul etmeye çalışır (birçok kişisel çatışmamız olabileceğini biliyorum!) ve onun yönetimindeki bir grupta araştırma yapmayı isterdim.

Yeni bir çaba yolu başlatmış olan bir dahi öldüğünde, görünürde kaçınılmaz olan sosyal bir baskı meydana gelir. Öğrencileri ve izdeşleri onun çalışmasını sürdürmek için büyük bir gereklilik hissederler. Genellikle bir süre boyunca bu öğrenciler arasında bir uyum olur, kimi zaman sadece birkaç gün, kimi zaman da yıllarca ve daha sonra ayrılımlar başlar, özellikle bu kurucu açıkça bir halef göstermediyse. O andan sonra orijinal çalışmanın iki-üç dalıyla karşı karşıya kalırsınız. En iyi ihtimalle, her bir dal o çalışmanın bazı yönlerinde özelleştirdiğini ılımlı ve nispeten objektif bir şekilde iddia eder. En kötü ihtimalle de, her dal sadece kendisinin Kurucunun Öğretilerinin gerçek versiyonuna sahip olduğunu ve diğer grupların ya bilgisiz taklitçiler ya da sorumsuz şarlatanlar olduklarını savunur. Bu çeşitli dallar öğretiyi ilgili kavgalara girebilir, birbirini bilmezlikten gelebilir, birbirlerinin çalışmalarına zarar verebilir, birbirlerini dava edebilir, vs.

Gurdjieff 1949 yılında öldüğünde, bütün öğrencileri tarafından kabul edilecek bir şekilde kendi halefi olarak kimseyi göstermemiştir. Bugün, onun öğrencileriyle ilgilenen bir kişi, hepsi de otantik olduğunu iddia eden, o öğretilere sahip

olduğunu ileri süren birçok grup bulacaktır. Bu grupların bir kısmı, Gurdjieff'in en eski izdeşlerinden bazılarının kendi gruplarının bir üyesi olması nedeniyle Gurdjieff ile olan sürekliliğe işaret edecektir; bazıları Gurdjieff'ten gizli izinler ve yetkiler aldıklarından söz edecek ve gerçekten Gurdjieff ile uzun bir süre çalışmış olan, ama bu dalın kurucusunun yaptıklarını aslında anlamayan ve geliştirmeyen eski izdeşleri sahiplenecektir. Bazıları da Gurdjieff ile ya da onun kıdemli izdeşleriyle çalışmamıştır, ama Gurdjieff'ten, bazen mecazi olarak bazen kelimenin gerçek anlamıyla spiritüel bir esin aldıklarını iddia ederler.

Meseleyi daha da kötüleştiren şeyler de var: Gurdjieff'in fikirleri kolayca otoriter yorumlara dönüşebilir ve çalışmayı kültlere dayanan bir çalışma haline getirebilir (kelimenin en kötü anlamıyla); bu da karizmatik bir lidere büyük bir güç verir. Daha önce tartışılan grup çalışmasıyla ilgili sorunlardan bazıları, özellikle aktarımla ilgili olan sorunlar, burada söz konusu olacaktır. Bu liderlerin bazıları kendi gelişim düzeyleri hakkında yanılgı içindedir, ama başkalarını etkileme konusunda çok başarılıdırlar. Bazıları da apaçık şarlatanlardır; kendini bu çalışmaya adaylanlardan aldıkları hizmetleri ve parayı takdir ederler.

Öyleyse, ne yapacağız?

Gurdjieff'in fikirlerini öğreten herhangi bir gruba katılmak tehlikelidir. O grup belki bir şarlatan tarafından idare ediliyor olabilir, belki sadece gerçek bir öğretisi olmayan bir sosyal gruptur, belki de

üyelerine zarar verecek olan patolojik grup dinamikleriyle doludur. Diğer yandan etkili bir grup da olabilir: bu kitapta söz edilenlerin bir hayli ötesine geçen teknikleri genellikle çok güçlüdür ve direncinize rağmen değişimi zorlayabilir. Yani, işe yaradığı için tehlikeli olabilir; dirençlerinize rağmen gelişmeye zorlanacaksınız.

İster Gurdjieff ekolünden olsun ister başka ekolden, bir tür yoğun spiritüel araştırma ile ilgilenmemek de tehlikelidir. Olağan yaşam güvenli değildir. Olağana sıkı sıkıya tutunmak, hiçbir soru sormamaya ve hiçbir şeyi değiştirmemeye çalışmak güvenli değildir. Silahlanma yarışına, akıl hastalıkları rakamlarına, aşırı nüfus sorunlarına, kirliliğe, intihar oranına, sadece yatıştırıcılar olarak idare eden insanların sayısına bir bakın. Evet, olağan yaşam güvenli değildir. Üstelik olağan yaşam belli bir noktadan sonra bize yeterince anlam sunamaz: Kendini gerçekleştirmeyi, spiritüel gelişimi aramak zorundayız; yoksa ölü bir boşluktaki, bir anlamsızlıktaki canlılar oluruz.

Dünya üzerinde, başka spiritüel gelişim gruplarının yanı sıra birçok Gurdjieff yönelimli grup da vardır. Hangisinin iyi, hangisinin kötü, hangisinin önemsiz olduğuna dair dışarıdan hiçbir garanti yoktur. Bazıları reklamını yapar, bu yüzden bulunmaları kolaydır; bazıları ise asla reklamını yapmaz ve sizin onları bulmak için zekanızı kullanmanız gerekir. Gruplara ulaşmayı Ek B Bölümünde tartıştım.

Etrafta gezinmek, birçok spiritüel yola bakmak oldukça uygun. X, Y

ve Z hakkında bir şeyler okuyun. C ile bir hafta sonu çalışmasına katılmayı deneyin, Q ile Pazar meditasyonlarında bir-iki ay geçirin, P ile çalışan insanlara takılmı ve sizde ne gibi duygular bıraktıklarını görün. Bu yollardan biri içinizdeki can alıcı bir noktaya değiniyor mu?

Bir Seçim Yapmak

ANCAK, bir noktadan sonra, biraz şundan biraz bundan bir karışım yapmak artık uygun olmaz. Pek çok yol sizi onlara verdiğiniz enerjiyle doğru oranda etkileyecektir, bu yüzden gerçekten birine odaklanmak ve ona büyük bir enerji vermek zorunda kalacaksınız. Uzun bir yol kat etmek istiyorsanız, birkaç yönde birden gidemezsiniz.

Dolayısıyla, ister bir Gurdjieff grubu, ister bir Zen grubu, ne olursa olsun, sizin için anlam ifade eden, kendinize uygun bulduğunuz bir yol seçin. Seçiminizin göreceli bir bilgisizlik ve konsensüs trans halinde yapıldığı gerçeğini kabul edin, ama sorun yok; olduğunuz yerden bir seçim yapmak zorundasınız. Şunun farkına varın: Şu an olduğunuz halinizle kendiniz için en iyi seçimi

yapıyorsunuz. Ama bunun yanında değişebileceğinizi, yeni gerçeklerin günışığına çıkabileceğini, gerçekliğin değişebileceğini, bu yüzden şu an yaptığınız içten gelen ve en iyi olan seçimin gelecekte en iyi seçim olmayabileceğini de kabul edin. Yaptığınız seçime inanın, böylece ona enerji verebilirsiniz, ama inançlarınızı bir denemenin bir parçası olarak kabul edin.

Tüm gerçek ve içten deneyler, yeni bir bilgi düzeyine götüren bir değerlendirmeye tabidir. Seçtiğiniz yola bağlılık sözünüzü verin ve zaman ayırın, ama bu yola başlarken size ısrarla şunu önereceğim: Seçiminizi bir deney haline getireceğiniz konusunda kendinizle bir anlaşma yapın. Belleğimiz yanılabilir, bu yüzden aşağıdaki gibi yazılı bir anlaşma yapmanızı öneririm. Bu sizi elinizden gelenin en iyisini yapmaya götürür, ama en sonunda deneyinizi değerlendireceğinize dair kendinize verdiğiniz bir sözle sizi belirli bir zamana sınırlar (seçilecek bir ilk yol için altı ay yeterli olurken, bir başka yol için de iki yıl gerekebilir). □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Uyanış* adlı kitabından alınmıştır.

Metapsişik
Tetkikler
ve İlimi
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

DUYURU

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİnen
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Fikir Titreşimleri

Bilgehan Meral

ZAMAN bize ihtiyacımız olan bilgileri pratikleri ile birlikte önümüze sermektedir. Aslında bu çok temel ve farkında dahi olmadan kullandığımız sempati kanunun en yoğun pratik alanlarından biridir. “İstediniz verildi, isteyin verilecektir,” garantisinin dayandığı temel sebepte bu fikir titreşimleri ile sempati kanununun birlikte çalışma şeklidir.

Sistemik olarak baktığımızda cümlelerin başlangıcı fikir titreşimlerinin kullanılmasıdır. Zaten yukarıya tarafından pek çok dini metin ve medyonik çalışmalarda verilmiş olan bu garantinin ilk kelimesi “istediniz”dir. Yalnızca bu kelime bile bize birçok şey anlatmakta. Biz şimdilik konuyu dağıtmadan bu ilk kelimeye konsantre olalım.

İstemek için bir hedef sonuç belirlenir. Ve bu sonuç etrafında az ya da çok, iyi ya da kötü bazı imajinasyonlar gerçekleşir. Bu imajinasyonlar aslında şahsın yani isteyecek olan kişinin fikri plandaki maddelerle meydana getirdiği bir formdur. Bir maddesel oluşumdur. Öyle bir maddesellik, öyle bir formdur ki el ile tutamaz iki gözünüz ile göremezsiniz ancak hangi kabiliyet ile yapıldıysa yine o kabiliyetler ile fark edebilir ve değiştirebilirsiniz. Çok duyduğumuz telepati işte bu fak etmeyi sağlayabilecek en basit yöntemlerden birisidir. Sistemik olarak kullanılan ve o fikir titreşimlerinin yıkılıp tekrar inşa etmenin en pratik ancak vebali çok yüksek olan yöntemlerinden birisi ise majidir.

Dinlerden örnek vermek istersek tespih çekmek bu mekanizmayı otomatik olarak harekete geçirmektedir. Tespihin her tanesinde aynı kelimeyi tekrar etmek yine belli bir maksada yöneltilmiş fikir titreşimlerinin belli periyotta kainata salınmasıdır. O sebeptendir ki eğer kişi bu tip ibadetleri yapıyorsa konsantrasyonunu tam yapmalı ve kainata bir takım fikir titreşimleri yani maddecikleri yaydığının ve süptil alemde bir oluşum meydana getirdiğinin

ciddiyetinde ve sorumluluğunda olmalıdır. Süptil alemde oluşturulan yapının frekansı ile tekrar edilen kelimenin titreşimi rezonans halindedir.

Aslında istemiş olmak sempati kanununu harekete geçirmek demektir. Yani isteğimizin sonucunu kendimize çekmek demektir. Bu önerge mantıksal olarak iki ana fikri ortaya koyar. Birincisi karşılaştığımız tüm olayları, kişileri, bilgileri, duyguları bizler zaman içerisinde isteklerimizle çekmiş bulunmaktayız. İkinci ana fikir de isteklerimizin olmuyor gibi görünmesi bizim onlara olan konsantrasyonumuzun miktarına ve hayra yönelik olup olmadığına bağlıdır. Hayra yönelik istekleri oluşturma kabiliyetimiz ise insan olarak idrakimizin ve farkındalığımızın artması oranında gerçekleşir. Tüm bunlar demektir ki isteklerimizin oluşması yine bize bağlıdır. Ancak idrakli ve farkında olan “bize” bağlıdır. İşte tam burada Hızır ile Musa diyalogu biraz daha anlam kazanmaktadır.

Kişi kendinin farkında olmaya başladıkça kriz ve travma anlarındaki

kendinden ok gibi çıkan ve etrafına zarar veren fikir titreşimlerinin nasıl çalıştığını gözlemler. Ve bu vahşi atlara yularlarını yavaş yavaş geçirmeye ve onları evcilleştirmeye başlar. Amaç bu atları evcilleştirmeyi ve ihtiyaca yönelik kullanmayı öğrenmektir. Atların aslında burada simgesel olarak ifadelendirdiği olgular net olarak duygularımızdır. Atların yularlarını isteklerimiz doğrultusunda kumanda edebildiğimiz takdirde atlar bizi sürüklemeyi ancak biz atları sürmüş ve hedefe doğru ilerlemiş oluruz.

Duygularımız ve otomatik düşüncelerimiz karşısında alacağımız tüm galibiyetler onları daha idrakli olarak kullanmamızı sağlamaktadır. Yani ince maddeler olan fikir titreşimleri ile tam şuurlu bir oluşum yapmaya başlamaktır. Bu da önümüzdeki dönemde sevgi aleminde ihtiyacımız olan bilgi ve tecrübenin tam kendisidir. Bu geçiş aleminden sonraki esas plan olan vazife planında da bu bilgi dualite prensipleri dahilinde çok normal olarak kullanılacaktır. □

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semer Kant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

Yaratım

Nesrin Gökpinar

“Hepimiz ölürüz. Amaç sonsuza kadar yaşamak değil, amaç yaşayacak bir şey yaratmak.”

Chuck Palahniuk

Bazı soruların cevabı önceden bellidir. Bu soruları “öğrenmek” için sorarız. Örneğin, İstanbul’dan Ankara’ya en hızlı nasıl gidilir? gibi. Bazı soruların ise önceden belli olan bir cevabı yoktur. Bu soruları, öğrenmek için değil, kendi özümüze uygun bir cevap “yaratmak” için sorarız. Örneğin, “Yaşam Amacım Ne?” sorusu işte tam da böyledir.

Bu soruyu kime sorarsak soralım, onlar ancak kendi yaratıkları cevabı bize verebilir. Onların cevabını kabul edip, yönümüzü buna göre belirleyebiliriz elbette ki... Ancak bu soruyu sorduran içsel dürtüyü tam olarak tatmin etmek istiyorsak, kendi cevabımızı yaratmaktan başka seçeneğimiz yoktur. Peki ama nasıl?

Yaratım kabiliyeti insanoğluna verilmiş en değerli hediye. Hepimizde var olan sonsuz bir potansiyel. Ancak her potansiyelde olduğu gibi, bunu açığa çıkarmak için gereken şey bol bol uygulama yapmak. Çocukken bunu yapmak çok kolaydı. Çünkü uygulama yöntemimiz, doğduğumuz andan itibaren durmaksızın yaptığımız bir şeydi; ne mi? Elbette ki, oyun oynamak... Zihnimiz neredeyse kocaman, tek

bir delikten oluşan süzgeç gibiydi ve yaratıcı kaynağımız buradan özgürce akıyor ve oyun ile ifade buluyordu. Hemen hepimiz yaratıcı fikirlerle dolup taşıyorduk. Ne yazık ki, bizler büyüdükçe, oyun oynamayı bıraktık. Ayrıca süzgeç deliklerimiz de gittikçe çoğaldı ve çoğalırken de her biri küçülmeye başladı. Ve sonunda, kaynaktan akan çok az şey farkındalığımızı

gelir oldu. Doğal olarak bizler de kendimiz hakkında şu sonuca vardık; “ben yaratıcı biri değilim...” Ne büyük bir yanılgı!

Bu süzgeç delikleri bizim mantığımızı oluşturur ve sosyal hayatta bunun çok da faydasını görürüz. Ancak anlamamız gereken şey şu ki, saf yaratıcılık denen şeye mantıksal yolla ulaşılamaz. Ama mantığımız, yaratımla hayata geçmiş fikirler doğrultusunda şekillenir. Örneğin, ampul bulunmadan önce, geceleri odalarımızı aydınlatabilecek küçük güneşlerin havada asılı olabileceğini biri söylese, hiç mantıklı bulmaz, deli saçması der geçerdik. Birileri bu hayali gerçekleştirdikten sonra ise, mantık zincirimize bir halka daha eklemiş olduk.

Yaratıcılık, oyuncu ruh gerektirir. Yaptığımız iş, uğraş her ne ise, eğer ona yaratıcılık katmak istiyorsak, sonuca kafayı takmadan eylemin içinde olmalıyız. Nitekim oyunun skoru her ne olursa olsun, sonunda herkes kazanır. Çünkü oyun oynanmış ve oynayan herkes de bundan keyif almıştır. Skor hedefleri yani başarı kriterleri işin içine girdiğinde oyuncu ruh gider, yerine kaygılar gelir. Sonucun belli kriterlere uygun olması gerektiğine dair bu kaygılar, bizim iş yapışımızı temelinden değiştirir. Zihin durumumuz değişir; stres seviyesi artar, güvensizlik, yetersizlik, kaybetme, başarısızlık korkusu, vs. gibi duygular tetiklenir. Süzgecin delikleri iyice küçülerek en nihayetinde akışı iyice kısar ve bizi kilitler. Halbuki, yaratıcılığın rahmi oyun ortamıdır. Yaratıcılık tohumları ancak orada beslenip büyüyebilir ve tam da zamanı geldiğinde bu hayata doğar.

“Her çocuk sanatçıdır, asıl mesele büyüyünce de sanatçı kalabilmektir.”

Pablo Picasso

Diğer önemli bir konu da, hemen ilk atışta hedefi tutturmak istiyor olmamız. Yaptığımız denemelerde, hedefi birden fazla defa iskaladığımızda, hemen vazgeçiyoruz ve bu işin bize göre olmadığına karar veriyoruz. Eğer bize göre olsaydı, tıpkı yaratıcı insanların hikayelerinde anlatıldığı gibi, kolaylıkla, kendiliğinden, çabasızca hedefi tutturmamız gerektiğini zannediyoruz. Halbuki, pratik yapmak, yaratıcı potansiyelimizi hayata geçirmemiz için en önemli unsur. Yeterince pratik yapmadan, yaratıcı fikirleri hayata geçiren kasımız güçlenemez. Ancak ve ancak o güçlendikçe, kendiliğinden, kolaylıkla, akış içinde yaratımlar yapabilir seviyeye ulaşırız.

Aslında bunu daha iyi anlamak için, yaratım sürecine biraz daha yakından bakmalıyız. Bu süreç en temelde üç aşamadan oluşur;

1- Hayal Kurma: Hayaller, daha süzgece gelmeden önceki engin okyanuslarda kurulduğu zaman saf yaratıcılığa hizmet eder. Çoğu insan ise bunu, süzgeçten sonraki o sığ sulara yapmaya çalışır. Yani akla mantığa uygun, gelecekte olmasını istediğimiz gerçekçi hayaller ya da olasılıklar üzerinden yazılan

farklı senaryoların kurgulanması gibi... Halbuki hayal kurmaktan kastettiğimiz şey, çocukların ki gibi bir hayal dünyasıdır. Gerçekçi ya da mantıklı olup olmaması bir fark yaratmaz. Orada, kuşlar da uçabilir, köpekler de... İnsanlar da konuşabilir, ağaçlar da... Balıklar da yüzebilir, yıldızlar da...

2- Yaratıcı Fikir: Bu tip bir hayal dünyası içinde dolaşırken, ansızın bir şey olur! Hayal dünyası ile gerçek hayat arasında bir kesişim yaşanır ve yeni bir bağlantı kurulur. Hatta bu

durumu anlatabilmek için kafamda kıvılcım oluştu, şimşek çaktı gibi ifadeler kullanırız. İşte bu bağlantıyı kuran şey her ne ise, bir fikir damlası olarak süzgeç deliğinden diğer tarafa, yani bilinçli farkındalığımıza geçmeyi başarır...

3- Yaratım/üretim: Yaratıcı fikir tek başına yeterli değildir. Onun zihinde soyut bir kavram olmaktan öteye geçmesi ve gerçek hayatta da algılanabilir olması gerekir. Soyut haldeki saf fikrin, belli bir disiplin içinde şekil alması ve somut

hale gelmesi, yaratım ve üretim aşamasıdır. Belli bir disiplinde pratik yapmak, yaratıcılığın bu aşamasının olmazsa olmazıdır. Saf fikri soyuttan somuta geçiren bu kas ne kadar çok pratik yaptıysa, o kadar güçlüdür. Ve ancak bu sayede, kendiliğinden otomatik hareket edebilecek kadar yetkinleşir ve soyut fikrin orijinal haline en yakın üretimi yapabilir. Bu kas henüz güçlenmediyse, üretimlerimiz, kafamızda canlandırdığımızı göre daha sönük kalır. Bu bizi bir parça

hayal kırıklığına uğratar. Fikrin çok da iyi olmadığını zanneder ya da yeteneğimizi sorgularız. Halbuki, tek yapmamız gereken üretim kasımızı güçlendirmeye devam etmektir.

Yukarıda bahsettiğim başlıkların belli bir sırada gerçekleştiğini düşünmüyorum. Yani, önce hayal, sonra fikir, sonra üretim olur gibi lineer bir düzenden bahsedemeyiz. Yaratıcı fikir illa ki hayal kurarak gelecek diye bir kural elbette ki yok. Örneğin, bir durum karşısında acil çözüm bulmamız gerekir ve bir anda kafamızda şimşek çakabilir. Hayal kurmak ise zaten ayrı bir fenomen. Yaratıcı fikir doğurayım diye değil bundan keyif aldığımız için hayal kurarız. Çünkü orası başka bir gerçekliktir ve orda her şey mümkündür. Üretmeye gelince; her zaman kendi yaratıcı fikirlerimizi üretmeyiz. Bazen ürettiklerimiz başkalarının fikirleridir. Örneğin, başkalarının bestelerini enstrümanımızla çalarız ya da başkalarının söylediği gibi şarkı söyler, dans eder yada onların kreasyonlarını kumaşa aktarırız. Böylece üretim kasımızı güçlendiririz. Ve bu da yaratıcı fikrin oluşmasını tetikleyebilir. Sürecin nasıl işlediğini anlarsak, herhangi bir aşamada yaşadığımız “minik yenilgiler”in bizi durdurmasına izin vermez, bunları sürecin doğal birer parçası olarak görür ve yolumuza devam edebiliriz.

Örneğin, benim en sıkıntı yaşadığım aşama üretim aşaması. Üretim kasını ise yazı yazmak. Yazdığım yazılar çoğunlukla kafamdaki saf fikri yansıtmaktan uzak oluyor ve bunu gördüğümde

birakıp kaçışım geliyor. Hele hele kendi ürettiklerimi, bu alanda kendini kanıtlamış başarılı insanlarınkiyle kıyasladığımda, tüm yazdıklarımın üzerine kocaman kalın bir çizgi çekmek, Bilyay Akademide anlatılanlardan aldığım notlara defalarca geri dönmek, okumamız için önerilen kitapları almak okumak, kendimi iyi hissetmek ve bu hayal kırıklığı duygusundan bir an önce kurtulmak istiyorum. Ve inanın bana bunu başarıyorum da. Ancak bir sorun var; içimde tam olarak ifade bulmadığı için tatmin olamayan parçam her geçen gün büyüyor, büyüyor, büyüyor... Öyle bir an geliyor ki, artık bu tatlı kaçışlar bile eski hazzı veremiyor. Ve yeniden yazmaya koyuluyorum.

Yaratıcılığımızı fark etmemiz ve onu uzun kış uykusundan uyandırmamız için bu aşamaların hangisinde takıldığımızı anlamamız önemli. Takıldığımız alan her ne ise, onu aşabilmek için kendimize doğru sorular sormalıyız. Ve sorduğumuz soruların cevabına, öğrenerek mi yoksa yaratarak mı ulaşabileceğimizin farkına varıp, yaşamda anlam yaratma yolunda özgürce ilerlemeliyiz.

Yaratıcılık, biz insanlar için yemek

yemek su içmek kadar hayatidir. Bunu laf olsun diye ya da anlamı güçlendirmek için söylemiyorum. İnanın bana gerçekten de hayatidir. Ve hatta ölüm-kalım meselesidir. Nasıl ki yemek yemez, su içmezsek fiziksel bedenimiz iflas eder ve sonunda ölür ise, yaratıcılığımızı kullanmadığımızda da, ruhumuzun bu yaşamdan aldığı haz, neşe ve coşkuyu öldürürüz. Yaşam sevincimizi kaybederiz. Bu süreç fiziksel beden ölümüne göre nispeten yavaş ve sinsice işlediği için, biz fark edinceye kadar iş isten çoktan geçmiş olur. Tıpkı kurbağaların, içinde buldukları suyun ısınıp kaynadığını fark edememeleri gibi...

Ruh bu dünyada yaratım yoluyla kendini ifade eder. Her ifade edişinde, daha da büyür, genişler, etrafa ışık saçar. Çocuklar bu dünyadaki en yaratıcı varlıklardır ve ruhlarının ışığı pırıl pırıl parlar. Nedensiz bir neşe ve coşku içindedirler. Onlar bu yaşamın gerçek gurularıdır.

Anlamalı bir hayat sürmek istiyorsak, hayal edelim, yaratıcı fikirler doğuralım ve onları hayata geçirelim. Uzun lafın kısıası, oyun oynamaya devam edelim... □

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşıp Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİAD

<https://www.facebook.com/pages/Bilyay-Vakfi-ve-Metapsişik-Tetkikler-ve-İlmi-Araştırmalar-Derneği/1447165268909069?fref=ts>

THE DIVINE ORDER AND THE UNIVERSE

<https://www.facebook.com/pages/The-Divine-Order-and-the-Universe/290702101086360>

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınlari

Uyanma Zamanı

Sonay Sunucu

ZOR günlerden geçiyoruz öyle değil mi? Ama geriye dönmüş baktığımızda da görüyoruz ki hep zor günler olmuş insanın olduğu yerde. Üstelik de bu zor günler için oldukça sıklıkla uyarıldık, bu günler gelecekti, bazılarımız biliyorduk.

Peki ya bu içinde yaşadığımız zor günler, çok da bugünkü insanlığın ürünü değilse? Hepimiz, geçmişten gelen kinin, nefretin, üzüntünün kurbanı oluyorsak? Ne yapardınız o zaman? Kim, kimi suçlardı bu durumda? Her doğan çocuk, bir umut, bir sevgi tohumu ile geliyorken, geçmişin bu kalıpları çocukların her birini, kendi iradesi dışında kirletiyor ve ele geçiriyorsa ne yapardınız?

Aslında her birimiz, aynı bütünün bir parçasıyken ve aynı ham maddeden meydana gelmişken, kim, kime ve neden düşmanlık beslesin ki? Sadece gözleri perdelendi, kulakları tıkandı, kalpleri mühürlendi. Gerçeğe, hakikate olan algıları körelidi, duyamaz, hissedemez oldular.

Her türden düşmanca ifadeye karşı da ben kulaklarımı tıkıyorum, gözlerimi ve kalbimi kapıyorum. Saf, özümün hakikatini gölgeleyecek ne varsa reddediyorum. Biliyorum herkesin geçerli bir nedeni var ve herkes

kendi bakış açısından haklı. Ama yine biliyorum ki tüm bunlar bir senaryo ve biz bu senaryolara kendimizi kapıp koyverdikçe asla ve asla sonu gelmeyecek. Ve bana göre bir felaket dışında hiçbir yere de

ulaşamayacak.

Olmuyor işte, anlayalım artık, bu şekilde olmuyor. Nefret ederek, kin güderek ya da kendi hatalarını, yanlışlarını veya negatif taraflarını reddedip, başkalarına projekte ederek olmuyor. Kendimizi olduğu gibi kabule geçmeden olmuyor. Biz bu kabule geçmedikçe de insanlıkla bir oyuncak misali, oynanıyor da oynanıyor.

Düşünsenize, bu kadar karmaşayı, ezayı, cefayı yaratan insan gücü, olumlu kullanıldığında neler olur? Sadece bir hayal edin. Ve bunu yapmaya çalıştığımızda fark edeceksiniz ki bizi bu anlamda destekleyen inanılmaz bir güç var ve hazır, hasretle bizi bekliyor. Uyanmamızı bekliyor. Kendi muhteşem, yapıcı, sevgi dolu gücümüze uyanmamızı bekliyor.

Ve bunu hayal etmek için de bahaneler yaratmayın lütfen, sadece hayal edin ve görün. Her ne yapmış olursanız olun, kendinizi ne kadar negatif görüyor olursanız olun, "Ben buna asla layık olamam," şeklinde bile düşünseniz hiç fark etmez. Çünkü her biri sadece birer rol, bize dayatılan, özümüz merkezinden baktığımızda olmak istemediğimiz ama mecbur kılındığımız birer rol. Hepsi bu! Uyan ey güzel insanlık! Sen bu değilsin! Özüne uyan, ışığına uyan, sonsuz sevgine uyan, kaynağına uyan!

Bu sevgi yoluna çoktan çıkmış olanlar var aramızda, uzun zamandır

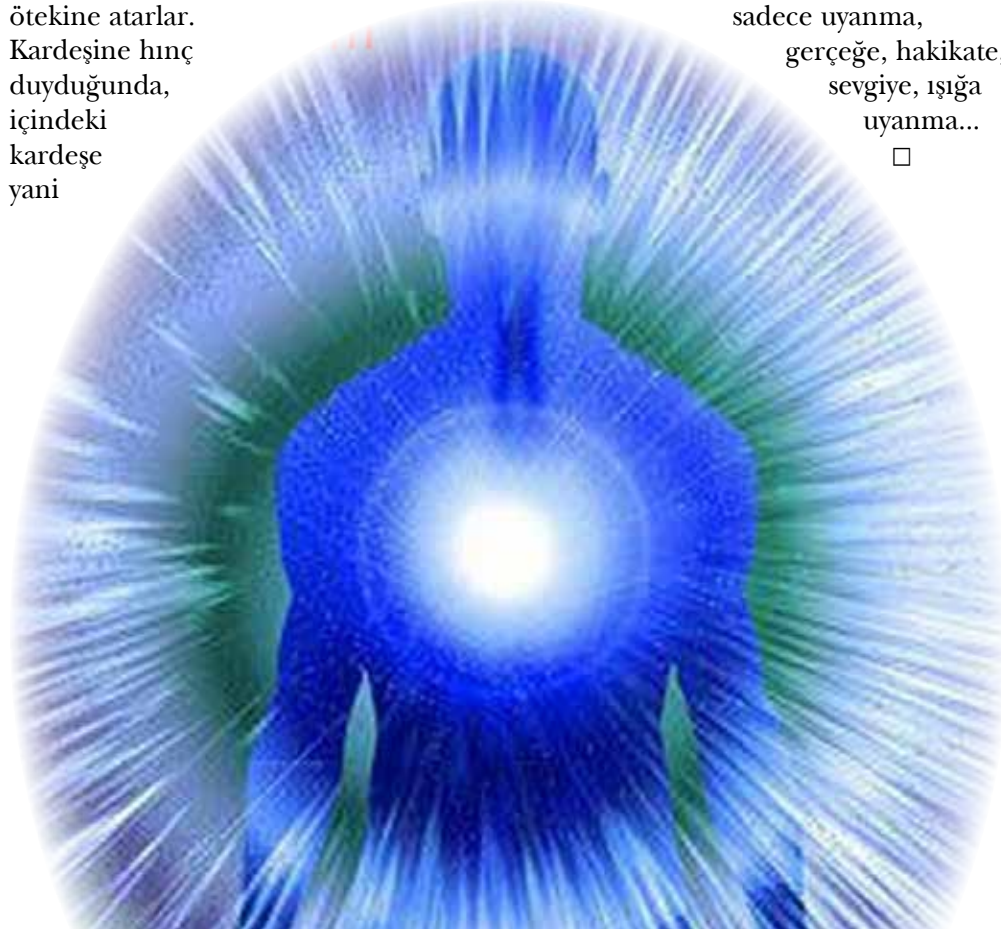
yol alanlar var. Çok iş düşünüyor herkese biliyorsunuz. Negatifliğin yıldırmasına izin vermeden, Ergün Arıkdal'ın da dediği gibi "Azimle, sebatla, cesaretle ve basiretle" bu yola devam edilmesi gerekmekte. Oldukça fazla senaryo var bu yolda, bu ışıklı, güzel yoldan saptıracak. Olsun yine de yine de devam, vazgeçmeden, sevgiyle ve birbirimizden kopmadan yine de devam. Sonunda ne olacak bilmesek de, bunun bir ödülü olmasa da, her ne olursa olsun yola devam...

Yazımın başında dediğim gibi "Ya hepimiz, geçmişten gelen kinin, nefretin, üzüntünün kurbanı oluyoruz?" Ne yapardık, ne düşünürdük bu durumda? Şöyle diyor, "gölge" kavramını bizlerle tanıştıran Carl Gustave Jung, "İnsanlar, çatışmanın kendi içlerinde yaşadığını bilmediklerinden, suçu ötekine atarlar. Kardeşine hınç duyduğunda, içindeki kardeşe yani

içinde kardeşine benzer olana hınç duyduğunu düşün. Bir insan olarak, insanlığın bir parçasısın ve dolayısıyla, insanlığın bütünüyümsün gibi bütün insanlıkta payın var. Sana karşı olan insanı alt edip öldürdüğünde, içindeki o insanı da öldürürsün ve yaşamının bir parçasını katledersin. Bu ölünün tını, peşini bırakmaz ve yaşamının neşe bulmasına izin vermez. Yaşamaya devam etmek için bütünlüğüne gereksinimin var."

Bana öyle geliyor ki kızılacak hiç kimse yok, buna kendimiz de dahiliz. Artık sorumluluğumuzun farkına varma ve silkelene zamanı. Eski kızgınlıkları, nefretleri, gönül yorgunluklarını geleceğe taşımayı reddedelim artık. Bahanelerle, yanlış anlamalarla, intikam almalarla, gücenmelerle kaybedecek bir an bile yok. Uyanma zamanı şimdi;

sadece uyanma,
gerçeğe, hakikate,
sevgiye, ışığa
uyanma...
□

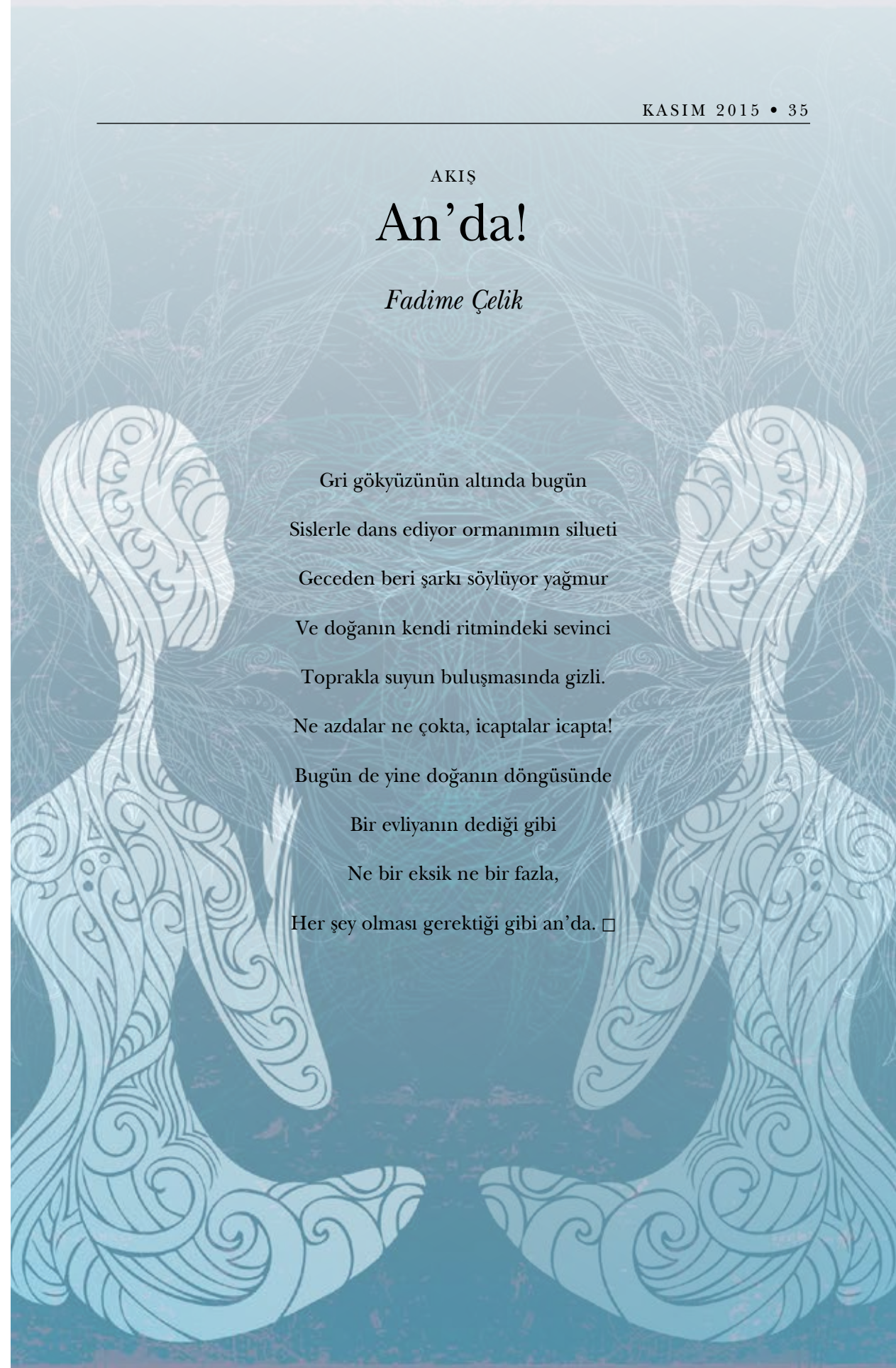

AKIŞ

An'da!

Fadime Çelik

Gri gökyüzünün altında bugün
Sislerle dans ediyor ormanımın silueti
Gecedden beri şarkı söylüyor yağmur
Ve doğanın kendi ritmindeki sevinci
Toprakla suyun buluşmasında gizli.
Ne azdalar ne çokta, icaptalar icapta!
Bugün de yine doğanın döngüsünde
Bir evliyanın dediği gibi
Ne bir eksik ne bir fazla,
Her şey olması gerektiği gibi an'da. □

Sezgiyi Eyleme Dökmek

Martin L. Rossman

1. Bölüm

EN ÇOK SEVDİĞİM çizgi filmdeki minik kahraman şunları söyler: “Benim sorunum, sezgilerimle zıvalıklarımı asla ayırt edememem.” İşte bu bölüm de sezgilerle zıvalıkları birbirinden ayırt etmek hakkındadır. Yeni edindiğiniz bilgiler yaşamınızda ne gibi değişikliklere yol açacak? Sezgileriniz değişimin yönünü gösteriyor mu? Sezgileriniz negatif hislerden, fikirlerden ya da tutumlardan kurtulmanızı sağlıyor mu? Yeni bilgiler nedeniyle hayatınızda herhangi bir değişiklik olacak mı? Yeni bilgiler üzerinden hareket etmeyi seçerseniz bir şeyler değişecek mi? Değişecekse o değişimi sağlamak için ne yapmanız gerekiyor?

Sezginizi somutlamak onu bir temele dayandırma sürecidir. Sezginizi bir temele dayandırırken, imgelemenizi alırsınız ve gerçek kılarırsınız. Bu adımı atmadıkça imgeleme süreci yalnızca bir fantezi olarak kalır. Sezginin temellendirilmesi sürecine basit bir örnek verilebilir. Üç insan nefes darlığı şikayetiyle doktora başvurur. Onları muayene eden ve testler uygulayan doktor, her birine akciğerlerinde kronik bir hastalık olan anfizem başlangıcı teşhisi koyar. Bir an önce sigarayı bırakmazlarsa, hastalıkları ciddi boyutlara ulaşacak ve onları sakat bırakacaktır. Sigarayı bırakmaları halinde rahatsızlıkları muhtemelen ilerlemeyecektir. İlk hasta sigara paketini buruşturup çöp kutusuna atar ve bir daha asla sigara içmez. İkinci hasta sigarayı bırakmaya çalışır, zorlanır ve kötü alışkanlığına geri döner. Ancak yardım için başvurur ve çok çaba sarf eder. Uzun süre sigarayı bırakma programlarına katılır ve yönlendirmeli imgeleme tekniğinden yararlanır. Sonunda sigarayı bırakabilir.

Üçüncü hasta sigarayı bırakma konusunda pek kararlı olmayan girişimlerde bulunsa da tekrar sigara içmeye başlar. Sağlığına zarar verdiğini bile bile sigara içmeye devam eder.

Bu üç hasta arasındaki fark nedir? Kişiliklerinin, yaşam hikayelerinin ve değişikliklere açık olma niteliklerinin farklı olduğunu söyleyebiliriz. Tavırları doktorun önerilerini ne kadar inandırıcı bulduklarına göre de değişebilir. Ancak esas olarak kendi tercihleridir. İlk iki hasta sigarayı bırakmayı seçmiştir. İlki için basit olmuştur; ikincisi için zor olmuştur; üçüncüsü ise asla o tercihi hayata geçirememiştir ve yanlış bir tercihle sigara içmeyi sürdürmüştür.

Tercih meselesi büyük önem taşır. Her zaman sağlığımızı etkileyecek tercihler yaparız. Ne yiyip ne soluyacağımızdan tutun, kiminle yaşayıp zamanımızı nasıl değerlendireceğimize kadar tüm tercihlerimiz sağlığımızı etkiler. Belki de en temel tercihimiz yaşama bakış açımızdır. Bardağın yarısını boş mu yoksa dolu mu gördüğümüz çok şey ifade eder. Tercihler iradidir ve tercihleri temellendirme işi de iradi bir iştir. “Oxford American Dictionary” iradeyi şöyle tanımlar: “İnsanın karar verebilmesini ve kendisinin ya da başkasının hareketlerini kontrol edebilmesini sağlayan zihinsel yetidir.”

Psikosentezin öncüsü olan İtalyan psikiyatru Roberto Assagioli, iradeyi

geminin kaptanına benzetir. Kaptan geminin hareketini sağlayan güç kaynağı değildir. Motor ya da yelken değil, dümeni kontrol eden ve gemiyi yönlendiren güçtür. Bu benzetme doğrultusunda imgeleme de pusulaya benzetilebilir. Onunla rotamızı belirleyebilir ve ulaşmak istediğimiz hedefe nasıl ulaşabileceğimizi görebiliriz.

Rotayı belirlediğimizde irade devreye girer ve rotayı değiştirip düzeltmemiz de irade işidir. Yaşamın rüzgarları, gelgitleri ve akıntıları planlarımızla örtüştüğünde, hedefe ulaşmak için dümeni döndürmemiz gerekemeyebilir. Ancak yaşamda güvende kalmak için rotamızı değiştirmenin gerekeceği zamanlar da olacaktır. Ulaşmak istediğimiz hedefe, farklı bir rota üzerinden de ulaşabiliriz. Bazen yönümüzü ve hedefimizi tümüyle değiştirmek durumunda kalabiliriz. Yeni bilgiler üzerinden hareket etmek bazı insanlar için doğal olabilir. Buna karşın kolay anlayıp, anladıklarını etkili bir biçimde eyleme dökemeyenler de çıkabilir. Siz de bunlardan biriyseniz bu bölüm sizin için çok faydalı olacaktır.

Assagioli, *The Act of Will* (İrade Eylemi) adlı kitabında “usta iradeyi” şöyle tanımlar: “Arzulanan sonuçlara mümkün olan en az enerjiyi harcayarak ulaşabilme yeteneğidir.” Bu ustalık basit bir irade gücünden farklıdır, çünkü imgeleme onun temel unsurlarından biridir.

Assagioli, iradeyi kullanmanın altı aşamasından bahseder. Dr. Remen onun modelini fazladan imgeleme aşaması da eklediği bir süreç olarak şekillendirir. Bu bölümde öğreneceğiniz temellendirme yönteminin kaynağı da budur. Temellendirme sürecini birbirini izleyen basamaklar olarak tanımlasam da basamakları tek tek çıkmanız gerekmez. Zaman zaman birkaç basamağı aynı anda çıkabilirsiniz; zaman zaman ise geri dönüp aynı basamağı tekrar çıkmak zorunda kalabilirsiniz. Belirli bir sezgiyi temellendirmeye çalışırken gerçekten de çaresiz kalırsanız, süreci basamak basamak izlemeniz faydalı olabilir.

Sürecimizdeki yedi basamak şunlardır:

- 1) amacınızı açıklığa kavuşturmak;
- 2) olasılıkları gözden geçirmek;
- 3) izleyeceğiniz yolu seçmek;
- 4) tercihinizi doğrulamak;
- 5) eylemlerinizi planlamak;
- 6) planınızı zihinsel olarak canlandırmak;
- 7) planınızı eyleme dökmek.

Sigara içen üç hasta örneğine geri dönelim. Sigarayı hemen bırakabilen ilk hasta, değerlendirme yapmak için çok az zamana ihtiyaç duymuştur. Buna karşılık açık bir tercihte bulunarak tercihinin vakit kaybetmeksizin eyleme dökerek doğrulamıştır. Plan yapmakla ya da planı zihninde canlandırmakla uğraşmamıştır. Doğrudan doğruya etkili bir biçimde eyleme geçmiştir. Gerçekten de sezgisini doğrudan doğruya eyleme dökmüştür.

İkinci hasta aynı amacı gütmüştür ancak daha fazla yardıma ihtiyaç duymuştur. Grup olarak ve bireysel bazda çeşitli destek türlerinden yararlanmadan önce ve de sonra uzun değerlendirmeler yapmıştır. Tercih yapması ve tercihinin doğrulaması çok güç olmuştur. Birçok kez başarısızlığa uğrasa da rotasını değiştirmemiştir. Sigarayı bırakma stratejileri geliştirirken çok fazla zaman harcamıştır. Planlarını zihninde canlandırma ve doğrulama ihtiyacı duymuştur. Sigarayı bırakmak için mücadele vermiştir. Kendisine bu yolda destek sunan ya da engel olan faktörleri gözden geçirmiştir. Tercihini defalarca doğruladıktan ve uzun süre özen gösterdikten sonra amacına ulaşmıştır. Üçüncü hasta aynı bilgiye ve aynı kaynaklara sahiptir. Buna karşın gerçekte hiçbir zaman sigarayı bırakmaya karar vermemiştir. Asıl amacı kendini yormamak ve değiştirmemektir. Alternatifleri ve destekleri gözden geçirmemiştir, sürece bilinçli bir biçimde dahil olmamıştır. Kuşkusuz tercih yapmamak da bir tercihtir. İradesinin gücü, ölümcül bir hastalığa rağmen sigara içmeyi sürdürmesinde görülebilir.

İrade aşamalarını bir zincirin halkalarına benzeten Assagioli, şunu savunur: “Zincirin kendisi -yani irade- ancak en zayıf halka kadar güçlü olabilir.” Aynı zamanda şunları ekler. “Bu benim gözlemim... irade gerektiren bir işi gerçekleştirirken başarısızlığa uğramanın en temel nedeni insanların çoğu kez şu veya bu basamağı atlamakta güçlük yaşamasıdır... Süreç içerisinde belirli bir noktada tıkanır. Bu yüzden

değişik basamakları ve onların fonksiyonları anlamak zayıf halka ya da halkaların güçlendirilmesini sağlayabilir ve kişiye daha çok ustalık kazandırabilir.”

Sezginizi Temellendirmenin Aşamaları

TEMELLENDİRME sürecinin her bir aşamasını daha yakından inceleyelim. Bu suretle sizin için kolay olan ve daha fazla özen gerektiren aşamaları ayırt edebilirsiniz. İlk aşama amacınızı açıklığa kavuşturmaktır. Yapmayı arzuladığınız şeyi mümkün olduğunca açık bir biçimde ortaya koymanız gerekir. Bunu gerçekleştirirken yollarından biri, amacınızı en basit ve en açık şekilde kağıda dökmektir. Yazdığınız cümleyi özenle gözden geçirin ve her kelimesinin gerekli ve uygun olduğundan emin olun. Dr. Remen cümledeki en önemli kelimeyi daire içine almanızı önerir. Bunu yapmak da oldukça aydınlatıcı olabilir.

Kırk beş yaşındaki bir sigortacı olan Al, müzminleşen sırt

ağrılarında şikayetçiydi. İçsel Rehberiyle kurduğu diyalog sonucunda daha sakin olmayı öğrenmesi gerektiğini anlamıştı. Kağıda şu cümleyi yazdı: “Daha sakin olmayı mutlaka öğreneceğim.” Al’ın ifadesinin, hangi kelimeye vurgu yaparsa nasıl değişebileceğine dikkat edin. “Mutlaka” kelimesini daire içine alırsa tercihinin, sorumluluğunu ve bu amaca ulaşma yönündeki kararlılığını vurgulamış olacaktır. “Öğreneceğim” kelimesini daire içine alırsa, bilgi ve ustalık edinme sürecini merkeze oturtacaktır. “Sakin” kelimesi, bu çabasında işini kolaylaştıracak olan anahtar kavramdır. “Daha” ifadesi ise bu araca halihazırda sahip olduğunu, ancak onu daha ısrarlı bir biçimde kullanması gerektiğini anlatacaktır. “Olmak” ifadesi ise daha sakin bir yaşam tarzına giden yolda daha etkin bir perspektif geliştirebilmesini sağlayacaktır. Kendi cümlelerinden de bu şekilde sonuçlar çıkararak hangi unsurun sizin için en çok önem taşıdığına dikkat edin.

(Devam Edecek)

Özgürlük ve Değişim

Hande Ersoy

KENDİMİZE şöyle bir soru sorsak: “Özgürlüğü, şuur açısından nasıl değerlendirmeliyiz? Değişmek, dönüşmek, ışığa yaklaşmayı objektif tekamül değerleri açısından nasıl anlamalıyız?” Cevap için gelen hisler aşağıdaki gibi aktı:

Eğer şuurun bütünselliği açısından bakarak özgürlük aslında 1/8lik kısım dediğimiz, öz varlığımızla ve yüksek vazifeli varlıklar ve planlarla irtibat kurabildiğimiz, onların tesirlerini alabildiğimiz alanı anlıyorum. Eğer şuur beyin hücresi varlıklarının oluşturduğu manyetik alansa ya da beynin belli bir bölümüyse bile, varlığın bütünlüğü çerçevesinde aslında tesir mekanizmasıyla işleyen bir titreşim alanı aslında.

Diğer yandan ise bir çeşit depo niteliği de taşıyor, gerek geçmiş yaşam anıları ya da izlenimlerini barındıran şuur altı veya bu yaşamdaki bilinçli veya bilinçsiz aldığımız izlenimlerin olduğu şuur dışı gibi. Yine bütünsel olarak bakarsak, tüm bu geçmişe ait diye nitelediğimiz bu izlenimler aslında sadece yüzeysel zamana ait bir ifade çünkü idraki zamanın içinde geçmiş yok. Dolayısıyla, şuur açısından özgürlük deyince yine bu seviyedeki bir farkındalıktan bahsetmek gerek. Bunun uygulanabilirliği ya da sezgilerine yaklaşılabildiği oranında da özgürlük artacaktır diye düşünüyorum.

Değişmek, dönüşmek, ışığa yaklaşmak kavramları da yine, olağan şuur hali denilen oysa ki son derece olağanın dışı olan uyku halinin yansıması diyebileceğimiz yüzeysel zamanın etkilerinin dışına çıkabilmekle mümkün. Bu da farkındalığımızı, varlığımızın serbest kısmıyla olan iletişimimize bağlı. Günlük zihin, enerjetik seviyelerdeki farklı benler de dahil hepsiyle anın içinde aktif. Oysa ihtiyacımız bunun dışına çıkabilmek. Bu da dikkat ve farkındalıkla, kendini bilmeye mümkün. Gerek fizik beden, gerek zihinsel, duygusal bedenleri harekete geçirebilen benliklere yenik düşmeden hep aynı uyanıklıkla yürümek benim için henüz mümkün değil. Öte yandan her şeyin anın içinde yaşandığı farklı bir boyuta eğer ulaşabilirsek, geçmiş ve geleceğin birleştiği anın içinde her an dönüşüm mümkün olabilir.

Objektif tekamül değerleri elbette ki yüzeysel zaman ve mekânın dışında daha yüksek prensiplerin olduğu zaman ve mekâna ait ve sübjektif değer yargılarını ötesinde. Onlara ulaşip kendi şuur seviyemizde idrak edebilmek veya onların bulunduğu zaman ve mekâna uzanarak şuurumuzu oraya taşıyabilmekle varlığımızı ilerletmemiz mümkün. Varlık da kendi içinde aslında bir birliğe, kendi varlıksal planına dahil olduğuna göre bu da bireysel değil, birlikte bilme halinin bir tezahürü diyebiliriz.

Eğer “demirci” tüm elementleri bir potada eritip bu dünyanın şeklini veriyorsa, biz de insan formundaki bu izdüşüm içinde merkezler vasıtasıyla bu bütünlüğe iletişim kuruyoruz. Varlık için hatırlatıcı olayların çift yönlü çalışır. Biri, yaşanmış deneyimlerden elde edilmiş ama dönüştürülemediği izlenimlerin kendini hatırlatması yoluyla ki bu da günlük yaşamda karşımıza olaylar olarak çıkıyor. Diğeri ise, serbest şuur halimizle algılama şansımız olan yüksek tesirler aracılığıyla... Sezgi, rüyalarda rehberlik veya diğer yollarla... Ama her halükarda bu dünyada bu bedeni taşıdığımız sürece, her ne yaşıyor olursak olalım edinilen her bilginin (veya öz varlığın değerlendirmeye alacağı öz bilgilerin diyelim) içinde bulunduğumuz madde süzgecinden geçirilmesi, değirmende öğütülmesi gerek ki bu da madde olan duygu, düşünce ve temas edebildiğimiz tüm süptil enerjileri de kapsayan geniş bir alandan oluşuyor. □

Gölgeler ve Gölgesindeki Hayatlar

Defne Özyiğit

GÖLGE kavramını, öncelikle sözlük ve ezoterik anlayış açısından açıklamaya çalışacağım.

Gölge; kısaca ışık düşmeyen, karanlık yerler olarak tanımlanır. Bu ise bir ışık kaynağından ki, dünyamız için ışık kaynağı güneştir, güneşten gelen ışınların önlerine çıkan maddelerin ışığı tutmasıyla, ışığı tutan maddenin arkasında oluşan karanlık alandır. Bu teknik tanımlamayı gündelik hayatımızda güneşli bir günde yürürken hepimiz deneyimlemiştir. Hatta çocukken gölgemizle türlü oyunlar oynamış ve onu yakalamaya dahi çalıştığımız deneyimlerimiz olmuştur.

Ancak şimdi gölgenin ezoterik anlamından bahsetmeye çalışacağım. Bu

anlamda gölge, kısaca bizim karanlık yanlarımızı ifade etmektedir. Gölgelerimiz, toplumsal kaygılar, ahlaki ve dini tabular, çevresel faktörler ve çoğunluklarda kabul görmeme, dışlanma, aşağılanma gibi kaygılarla kişilik yani egoların üzerini örttüğü gizlemeye çalıştığımız, enderindeki yönlerimizdir. Gölgelerimizin yani karanlık yanlarımızın nasıl oluştuğunu, bizi nasıl esir alarak hayatlarımızı kaosa çevirdiğini anlamak için, insan dediğimiz varlığın evrendeki macerasını *İlâhî Nizam ve Kâinat* adlı MTİAD'ın kurucusu Dr. Bedri Ruhselman tarafından düzenlenerek kaleme alınan kitaptaki bilgiler ve Jung gibi gölge çalışması yapan bilim adamlarının çalışmaları ışığında ele almak istiyorum.

İlâhî Nizam ve Kâinat'ta özetle evren bir bütündür. Bu bütünün içindeki tüm yaratılanlar bir amaca hizmet etmek için yaratılmışlardır ki bu amaç ruhların tekamül ihtiyaçlarına cevap verebilmektir denmektedir. Bizim evrenimizin cevheri ise maddedir. Etrafımızda algıladığımız her şey maddedir. Ruh madde alemimize doğrudan ve direkt girmeyip, varlık dediğimiz aracı vasıtasıyla tekamül ihtiyaçlarını karşılamak üzere adeta bir işbirliği yaparak yansır. Kısaca ve anlayış kolaylığı sağlamak için ruh bir madde ile ortak olur ve beden denilen şuurlu maddeyi meydana getirir. Artık ruh o bedenin koşullarına bağlanarak tekamül yolunda ilerler. Örneğin, bir hidrojen atomundan başlayarak geçirilen binlerce yıllık evreler sonunda minareler, taş, toprak, bitki,

hayvan, insan gibi çok çeşitli deneyim araçlarını kullanılır.

İnsan varlığının tekamül yolunda ilerlediği ve tamamıyla bir tiyatro sahnesini andıran hayatı *İlâhî Nizam ve Kâinat* açıklaması ışığında baştanbaşa düalite ilkesi ve ona bağlı değer farklanmaları dediğimiz mekanizmanın işlemlerinden ibarettir. Bu şu anlama gelir, hayatlarımız düalite koşullarına ve bu koşullara verdiğimiz tepkilerin sonuçlarına göre şekillenir. İnsanda bu durumlarını gözlemleyip kendince birtakım sonuçlar çıkarıp kayıtlar tutar. Hayat içinde bir olay olur, insan bu olaya bir tepki verir ve bu denklemin bir neticesi ortaya çıkar.

İnsan saf ve ne amaçla geldiğini bilen bir öz ile dünyaya gelir. Ancak yaşı büyüdükçe ilk önce anne-baba, daha sonra yakın akrabalar, okul, arkadaş çevresi, öğretmenler vs. dış dünyanın tesirleriyle özün üzeri kapanmaya başlar. Gitgide hayatın içinde ve dış hayattan gelen özellikle beş duyunun taşıdığı bilgilere göre şekillenen kişilik dediğimiz kabuk özün üzerini katman katman sarar ve öz, büyüyen beslenen ve güçlenen kişilikle adeta hapsedilir.

İşte tamda bu noktada dışsal dünyanın öğrettiği kalıplarla makbul sayılan benlikler-egolar gelişip, güçlenerek, insanın bütün hayatını yönetmeye başlar. Bu benler-egolar çoğunlukla da özün ihtiyaçlarıyla uyumsuzdur. İnsandan beklenen ise hayatta var olmasına yetecek kadar bunları kullanması ve belli bir seviyeye kadar özetle dış dünyada kendi ayakları üzerinde durana kadar güçlenmesidir. Ama sadece o kadar.

Benlikler çok çeşitlidir, kimi güçlüdür, kimi siliktir, kimi naif kırılğan, kimi kaba sabadır, kimi hırslıdır, kimi bencildir, kimi merhametlidir, kimi sabırlıdır vs. Ama hepsi bir amaca hizmet eder. Hepsinin kendine özgü zihinleri ve çoğunun hayattan akan dışsal tesirlerle tuttıkları kayıtları ve kendine has hafızaları vardır. Kayıtlardaki benzer olaylarla karşılaştıkça bizi ele geçirir ve öncekine benzer çoğunlukla otomatik tepkiler verirler. Bunun sonucu sıklıkla nahoş durumlarla karşılaşırız. Oysa *İlâhî Nizam ve Kâinat*'ta belirttiği gibi bizden istenen olaylar karşısında otomatik değil şuurlu tepkiler verebilmemizdir.

Şuurlu hareket edebildiğimiz anlarda ancak kişilikle oluşmuş kalıpları, şişmiş benliklerin-egoların kurduğu tuzakları aşabiliriz. Bu oldukça zorlu yolda, görünürdeki benlerle mücadele ederken, bir sonraki adımda, insanın karşısına, yine kendinden kendine hareket eden, daha derinlerinde gizlenen gölgeleri, karanlık yanları hayat sahnesine çıkar. Gölge yanlarımız daha da içte ve en derinlerde, onları o kadar derine itmişizdir ki hiç ışık alamamış ve adeta karanlıkla beslenip güçlenmişlerdir. Çoğunlukla onun orda olduğunu unutmuşuzdur ya da unutmak istemişizdir.

Jung gölgeden anima ve animus olarak bahseder. Buna hayvanımız da der. Biri dişil öteki eril yanımıza karşılık gelir. Bu aynı zamanda içsel ve dışsal yanımızı temsil eder ve biz bunun tam ortasında dururuz. Dişil olanın eril, eril olanın dişil tarafıyla

yüzleşmesi gereklidir ki ancak kendi karanlığını görebilsin. Jung karanlık yanımızın en hayvani, en içgüdüsel, en gelişmemiş yanlarımız olduğuna işaret eder. Ve onlarla karşılaşmanın onları gün ışığına çıkarmanın cesaret işi olduğundan ve çoğu insanında bu yüzleşmeden kaçınmak isteğinden bahseder. Jung da tıpkı *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabımızla aynı doğrultuda yüzleşme ve karanlığın aydınlığa çıkması için önemli bir dayanışmadan kadın-erkek birlikteliğinden, hayatı gerçek anlamda paylaşma gereğinden bahseder. Aynı şekilde *İlâhî Nizam ve Kâinat*'ta da evlilik kurumunun en önemli tekamül araçlarından biri olduğundan bahseder. Bu tekamül aracı iyi kullanılmalıdır. Çünkü kadına ve erkeğe farklı enerjileri kullanmasını ve dengeye getirmesini, dışsal olana içsel olanı anlamayı, içsel olana ise dışsal olanı anlamayı öğretecektir. Çoğunlukla bilgiyi kullanan eril taraf sezgiyi kullanan dişil tarafı ve tam tersi sezgiyi daha çok kullanan dişil taraf da bilgiyi yani erili kullanmayı öğrenecektir. Bu şekilde yakalanacak denge hali gölgeleri gözlemlemeyi kolaylaştıracaktır.

Amacımız da dengeli ve şuurlu insan olabilmektir.

Şimdide gölgeler sahne alınca olacıklara kısa bir göz atalım:

Carl Gustav Jung, “Kişi aydınlık figürler imgeleyerek değil, karanlığını farkına vararak aydınlanabilir fakat ikinci yöntem tatsızdır, acıdır ve bu nedenle insanlar onu tercih etmez,” demiştir. Bu konuda haklıdır. Hayat tarafından beslenip büyütülen

egolar, insanı haz peşinde koşmaya koşullandırmıştır. “Haz peşinde sonuna kadar koş ve en küçük bir acıdan dahi sonuna kadar kaç” egoların parolasıdır adeta. Egolarımız haz peşinde koşarken, bütün projektörlerini de dış dünyaya çevirmişlerdir. Başımıza gelen tüm olayların sorumlusu dış dünyadır ve bizim dışımızdadır. Biz adeta birer “sütten çıkmış ak kaşıklarızdır”.

Dışardaki insanlar kötüdür, öfkeli, hırslıdır, yalancısıdır.

İşte bu noktada çok dikkatli olmak gerekir. Gölgeleri yakalayabilmek için içsel bir samimiyet, sabır ve saflıkla adeta beş yaşında bir çocuğun saflığı ile kendimizi, içsel dünyamızı gözlemlemeliyiz. Dış dünyaya yönelttiğimiz projektör ışıklarını biraz olsun kendimize, kendi içsel dünyamıza çevirebilsek ve içimize ışığın girmesine izin versek o cılız ışığın altında bile göreceğimiz bizi dehşete düşürmeye,

hayatlarımızı nasıl gölgelerin tesirinde adeta gölgesinde ve kendi yarattığımız illüzyonun içinde tükettiğimizi görmemize yetecektir. Çünkü dış dünyadaki tespitlerimiz, yargıladığımız durum ve duruşlar esasen bize hiç görmediğimiz ve görmek

istemmediğimiz gölge yanlarımızı göstermeye çalışan birer ayna dan ibarettirler. Başkalarını ne ile yargılıyor ve suçluyorsak işte biz oyu. Bu devam ettiği sürece de gölgelerin oyuncağı oluruz. Hayatlarımızı bu gölgelerin gölgesinden çıkarmak, aydınlığa ulaştırmak istiyorsak öncelikle şuurlanmaya çalışmalıyız. Bunu başaramazsak, dünyaya geliş amacımızdan sapar, gerçek kaderimizi yaşayamaz ve kaza kanununa tabi oluruz. Kayboluruz. Bu ise gölgelerin gölgesinde nahoş deneyimlere açık bir hayat sürmemize tekamül yolunda mesafe kat edemeyerek aşağı düşmemize gerilememize neden olur.

Jung'a göre kişi şuurlanma yolunda ilerlemek, kendini tanımak istiyorsa öncelikle karanlık yanıyla yüzleşme cesaretini göstermelidir.

Gölgelerimiz karanlıkta kaldığı, üzerine ışık düşmediği sürece sorun çıkarmazlar. Yüzeydeki benlerin ortaya çıkıp işlerine yapmasına olanak tanır. Ancak insan kendini arama çabalarına girişmiş ve kendi üzerinde çalışmaya başlamışsa, sıkı bir kendini gözleme yapıyor ve önce benlerin üzerine cesaret ve kararlılıkla gidiyorsa, daha derindeki ve karanlıktaki gölgelere de ışık sızması kaçınılmaz olacaktır. Sızan bu ışık gölgelere görünür kılmakla birlikte daha da güçlenmelerine neden olabilir. Gölgeler size sizin silahlarınızla saldırmaya başlayacaklardır. Gölgeler sizi

sizden çok daha iyi tanımakta ve nereden yakalayacağını çok iyi bilmektedirler. Gölge karışımıza iki şekilde çıkabilir:

- 1- Dışsal olarak, gölge, mücadele etmemiz gereken bir başka kişiymiş, o kişideki bir veya birkaç özellikmiş gibi dış dünyadan gelen bir materyal olarak karışımıza çıkabilir,
- 2- Gölge, aniden hiç hesapta yokken içine düştüğümüz kaotik olay veya olaylar zinciri içinde karışımıza çıkabilir.

İşte tam burada ne yaptığımız ve nasıl yaptığımız çok önemlidir.

Yukarıda *İlâhî Nizam ve Kâinat* ve bütün ezoterik öğretilerin ve kendi üzerinde çalışan tüm insanların

amacının şuurlu insana ulaşmak olduğundan bahsetmişim. İşte bu şuurlu insana ulaşmanın yolu tamda burada açılacak veya ebediyen kapanacaktır.

Yapılması gereken hareket olay veya karşılaşma anında, tüm özdeşleşmeleri, benliklerin kulaklarımıza fısıldadıkları negatif

yorumları terk etmek, anda, dikkatte kalabilmektir. Bunu başardığımızda yaşayacağımız nötr olma hali gölgemizi durdurmaya, bizi ele geçirmesine engel olmaya yetecektir. Artık o anda karışımızdaki kişinin ve ya olayların bize yani kişiliğimize yani egolarımızla ne yaptığı veya yapmadığıyla ilgilenmek ve buna bağlı dışsal aksiyon almak yerine; kendi içimize-özümze dönerek, bu yaşadıklarım bana ne söylemek istiyor, kendi içimde çözmem, halletmem gereken nedir? Bunun için ne yapmalıyım? Neleri değiştirmem dönüştürmem gerekiyor? gibi uzayıp giden ama aynı zamanda da kendi karanlığımızı görüp şifalandıran süreci başlatmış oluyoruz. Bu başlangıç iyi bir başlangıç olmakla birlikte bizi asla rehavete düşürmemelidir. Çünkü

hayat tiyatrosunda birinci perde kapanmış ama daha da zorlu ikinci perde açılmıştır artık.

Dikkat, sabır ve üstün çaba sarf ederek birinci perdede yaptığımız tespitleri hayata indirmek, olaylara cesaretle uygulamak

zamanı gelmiştir. Saf, temiz ve özden gelen hızlı, şüphesiz evet hayırlarla oluşan cevaplar doğrultusunda hareket ettiğimiz takdirde, gölgelerimizi, karanlık yanlarımızı, hayvanımızı ehlileştirmeyi başarabiliriz demektir. Ehlileştirmek demek, onu öldürdük demek değildir. Zaten öldürdük demenin yapacağımız en büyük hatalardan bir olduğu kanaatindeyim. Öldürmek yerine onu tanımak, tanımlamak ve ne yapacağını bilebilecek durumda olma halini tercih ediyorum. Bu

hali bir kez yaşadıktan sonra artık bu cebimizde ihtiyacımız olduğunda kolayca hatırlayıp kullanabileceğimiz bir bilgi ve beslenip serpilmeye aday ve bizim için deşifre olmuş bir benlik olarak yaşamını değişim ve dönüşümle sürdürecektir.

Bütün bu şuurlu çabalarımızla, gölgelerin gölgesindeki hayatlarımızı ışıkla şifalandırmak mümkün olacaktır. Işığın tüm gölgeleri şifalandırması niyet ve dileklerimizle; anda olmaya, dikkatte, şuura... □

DUYURU

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Ruh ve Madde Yayınları A.Ş. kapanmış olup bundan sonra faaliyetlerini Bilyay Yayıncılık adı altında sürdürecektir. Ruh ve Madde Yayınları isim hakkı ve yayın hakları Bilyay Yayıncılık'a devredilmiştir. Dergimiz, Aralık 2014 itibari ile Bilyay Yayıncılık tarafından yayınlanmaya başlamış olup, bundan sonraki abonelik işlemlerinize ilgili tüm işlemler Bilyay Yayıncılık tarafından yürütülecektir.

Bu tarih itibari ile gerek yeni abonelik, gerekse abonelik yenileme ödemelerinizi aşağıda ayrıntıları bulunan banka hesabına yapmanız gerekmektedir. Bilgilerinize sunarız,

Saygılarımızla,

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

GARANTİ BANKASI

GALATASARAY ŞUBESİ

HESAP NO: 68 / 6295165

İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

ADRES: K. Mustafa Çelebi Mah. Hasnun Galip Sokak

Pembe Çıkmazı No:4/6 Beyoğlu- İSTANBUL

TEL: 0212 243 18 14

FAX: 0212 252 07 18

Bilinçdışının Şifa Üzerindeki Etkisi

Dr. H. Tudor Edmunds

2. Bölüm

Kronik hastalık vakalarında, özellikle yaşamın erken safhalarında meydana geldiğinde ve olası nedenleri bulunamadığında, göz önünde bulundurulması gereken bir faktör daha vardır. Böyle bir durumda, mevcut hastalığı oluşturan karmik güçlerin kökenleri, muhtemelen bir önceki yaşama dayanır; o koşullar altında yeniden alışma sürecinin tamamlanması için yeterli zamanın bulunamaması nedeniyle, süreç şimdiki yaşama taşınabilir.

Bu tür bir hastalığın şifası, yaratılan asıl uyumsuzluk güçlerinin büyüklüğüne bağlı olarak, birkaç ay da sürebilir, bütün bir ömre de yayılabilir. Köklerinin muhtemelen daha derinlerde olmasına ve daha zor yok edilebilmelerine rağmen tedavi, sanki o güçlerin kökeni bu enkarnasyondaymış gibi, aynı olacaktır.

Her Derde Deva Olan Bir İlaç Yoktur

ŞİFA sürecinin, bu engellerin aşılması olduğunu ve homeopati, alopatisi (zıt tedavi yöntemi) veya osteopati gibi herhangi bir sisteme bağımlı olmadığını görüyoruz. Geleneksel ya da değil, belirli bir vakada bu yaşama gücünün gerekli düzeyde serbest bırakılmasını sağlayan herhangi bir tedavi, hastanın kendi içinde derinden şifaya hazır olması ve işbirliğine gitmesi koşuluyla, şifa verici bir sonuç yaratacaktır.

Hastalık nedenleri dört temel başlık altında toplanabilir:

Kazalar ve Yanlılıklar: Zararlı bir şeyin kasıtsız olarak yapılmasıdır.

Cehalet: Bilgelikten yoksun zihnin sınırlamalarından kaynaklanan muhtemelen en büyük nedendir.

Korku: Abartılmadan ve normal bir işlev olarak belirdiğinde, aslında koruyucu ve faydalıdır. Fakat cehaletin sonucu olduğunda, aşırıya kaçmakta, duygusal boyutta yaşamsal sınırlamaya ve gerginliğe neden olmaktadır. Bu da fiziksel bedende kendini göstererek değişik sistem ve organların rahatsızlıklarını ortaya çıkarmaktadır. Felç ve çeşitli kalp problemlerinin yanı sıra muhtemelen tüm nevrozlar da bunun örnekleridir.

Zevk Düşkünlüğü: Bu, abartılmış korku gibi cehaletin ince bir şeklidir; çünkü eğer insan tamamen bilge olsaydı, bedensel işlevlerinden aşırıya kaçmadan zevk alırdı. Doğanın aldatılmayacağını ve eninde sonunda içgüdüsel gereksinimlerinin ötesine gittiğinde, bedelini ödeyeceğini bilirdi.

Zevk düşkünlüğü tütün, alkol ve diğer zevk verici uyuşturucuların kullanımı gibi, en başından itibaren zararlı olduğu bilinen bir unsuru içerebilir. Kurban bu gerçeğin farkındadır, fakat aldığı zevkin daha sonra ödemesi gereken bedele değdiğini düşünür ya da ondan kaçınırken bir şekilde şanslı olabileceğini düşünür. Öte yandan insanın düşkünlüğü, fazla yemek yeme veya fazla çalışmada olduğu gibi aşırıya kaçılmaması şartıyla, zararsız bir doğaya da sahip olabilir.

Bu vakaların tümünde, insanın bir kimyacı veya doktora, tüm kötü sonuçları yok edecek bir ilaç vermesi için para ödeyerek, karma kanunundan kurtulabileceği inancı yatmaktadır. Bu tür bir inanç aldatıcıdır, çünkü ilaçlar insanın eylemlerinin sonuçlarını yok edemezler, sadece belirtileri azaltabilirler.

İnsanın şişmanlığı ve nefes alma sıkıntılarını, doğanın karpisine bağlayarak kendini kandırması ve bundaki sorumluluğunu kabul edip evinde hiçbir ücret ödemedi aç kalmak yerine, bir kliniğe giderek para ödeyip kendini aç bırakması, kendi eylemlerimiz için sorumluluk almayı sıklıkla reddedişimize güzel bir örnektir.

Rahatlama Tedaviden Daha Yaygındır

ŞİFACININ verebileceği yardımın, Ş genellikle hastanın zihinsel tavrı ile kısıtlandığı ve radikal bir şifa yerine, bir derece rahatlama sağlayarak hastayı tatmin etmeye dönük olduğu sonucuna ulaşabiliriz. Acı çeken insanoğluna her zaman yardım etmeye hazır olan Yeni Ahit'in büyük şifacısı bile, kendi

sınırlarını kabul etmiş ve kendi şifa güçlerini hastalara hiçbir zaman dayatmaya çalışmamıştır. Bunun yerine, yardıma ihtiyacı olan herkese, “Kapıda durup, kapıyı çalıyorum” demiştir. Bundan sonra ilk açılış yapması gereken, hastanın kendisidir.

Tüm terapi konularında, önemli bir gerçek sürekli hatırd tutulmalıdır: Gerçek şifayı oluşturan doğadır; insan sadece doğanın yolunu, onunla işbirliği yaparak kolaylaştırabilir; bu aynen bir bahçıvanın, bitkilerinin gelişerek içlerinde saklı olanın en mükemmel ifadesini sunması için en uygun toprak ve ortamı yaratmasına benzer. Bahçıvan ne kadar denerse denesin, kimyasallardan ve topraktan yeni bir gül veya zambak yaratamaz.

Çok hassas bir ameliyatı yapmakta olan iyi bir cerrah, hastayı iyileştirmez; sadece hasta dokuları alarak veya yerinden oynamış olanları tekrarlayarak, onları doğanın şifa süreçlerini gerçekleştirmesi için en uygun şartlarda bırakacak temelleri hazırlar.

Bir doktorun hastasına yardım edebileceği değişik yollar vardır: Bazen basit bir tavsiyeyle, fakat büyük çoğunlukla sempatik ve şefkatli anlayışla. Bu tür bir davranış, tüm bilinç boyutlarında bir uyum atmosferi yaratır. Hastanın, ne olduğunu anlamadan, içsel olarak rahatlamasına ve genelde hastalığa sebep olan gerginlikten kurtulmasına yardımcı olur. Fakat bundan da fazlasında şifacı, kendisiyle hasta arasında bir köprü yaratmış olacaktır ve bu köprünün üzerinden şifacının kendi armonize edici güçleri, hastaya doğru yol alır ve şifa güçlerini artırır.

Sempatik Köprü

HER türlü kişisel şifada, doktor ve hasta arasında kurulan bu sempatik köprü, muhtemelen en önemli faktördür. Hastada güçlü bir inanç uyandırır. İster ilaçlar, masaj, radyan ısı ve “benzer doğaya sahip cevherler” gibi kendine özgü faydalı güçleri olsun, istese işe yaramaz olduğu halde doktor ile hasta tarafından faydalı olacağına inanılan bir tedavi olsun, kullanılacak her türlü fiziksel tedavinin etkisi artar. Daha güvenilir bir tedavi başarısız olurken bazen etkisiz bir tedavinin şifayı sağlamanın nedeni, işte bu sempatik köprüdür. Burada şifa gücü, uygulanan tedavide değil, yaratılan sempatik anlayışta ve şifacının olumlu yardım etme arzusundadır. Bu, şifacının daha süptil bilinç boyutlarında yardım etmesini sağlar, aynı zamanda onu, doğanın bazı şifa güçlerinin hastaya geçmesi için bir kanal yapar.

Bir kere sempati köprüsü kurulduktan sonra, hasta

tamamıyla işbirliği yapmak isterse, bu içten gelen yardım etme isteği, uzaktan da aynı şekilde çalıştığı için, sürekli tekrarlanabilir ve sonuçlar genellikle muhteşem olabilir.

Aynı rahatsızlığın, neden bir vakada sağlık yaydığı varsayılan bir kutu sayesinde; bir diğerinde ilaç sayesinde; üçüncüsünde etkisiz bir hapla ve dördüncüsünde de dua ile iyileştiği, şimdi daha iyi anlaşılabilir.

İlaç, sadece hastanın inanç ve işbirliğini kazanmaya dönük etkili bir araç olarak kullanılabilir. Aynı zamanda ısı uygulama veya ağrı kesici bir ilacın enjekte edilmesinde olduğu gibi, ilacın kendiliğinden şifacı veya sakinleştirici işlevi de olabilir.

Bazen, ciddi bir duygusal çatışmayla uğraşmakta olduğu gibi, ilaçların aşama aşama verilmesi gerekebilir. Böyle bir vakada, zihnini meşgul eden ajitasyon nedeniyle hastayla sempatik bir uyum yakalamamız imkansız olabilir ve hastaya her şeyden önce sakinleştirici vermeniz gerekebilir. Daha sonra biraz

sakinleştiğinde, onunla iletişim kurmak ve daha derin bir tedaviye devam etmek mümkün olacaktır. Eğer bir şifa oluşursa, hasta tedavisinin başarısını, yanlışlıkla, duygusal zorluklarının çözümlenmesi yerine, kullandığı ilaca bağlayacaktır.

Yanlış Genellemelerin Tehlikeleri

SAĞLIK konularında, yanlış genellemeler oldukça yaygındır. Hastalığın gerçek nedenlerini ve en uygun tedavilerini araştırırken, bundan kaçınmak için büyük özen gösterilmelidir. Özellikle tedavi biraz alışılmadık ise, tek bir başarıdan, genel sonuçlara atlama eğilimi fazladır.

Birkaç ilaç başarısız olduğunda ve son bir tanesi başarıya ulaşır gibiyse, bilhassa kronik hastalıklar, bu tür bir yanlış düşünceye yol açabilirler.

Örneğin, kronik bir cilt hastalığı olan ve sadece tıbbi sakinleştiriciler dışında, bilinen hiçbir tıbbi tedavisi olmayan “psoriasis” hastalığını ele alalım. Estetik olarak üzücü bir hastalıktır, çünkü ağrılı veya bulaşıcı olmasa bile kollarında, bacaklarında ve bedende büyük kuru, kabuklu bölgeler belirir. Bu yaralar birkaç haftadan birkaç seneye kadar sürebilir. Ancak hafifletici bir özelliği vardır: Er geç kendiliğinden yok olur.

Cinsiyeti ne olursa olsun, genç bir insanın yüzmeye, güneşlenmeye veya tenis oynamaya gidememesi veya bir kadının gece elbisesi giyememesinin ne kadar üzücü olabileceğini anlamak için pek fazla hayal gücü gerekmez. Bu hastalıktan şikayetçi olan bir genç kızın, geleneksel tedavileri deneyip sonuç alamadıkdan

sonra dergi ilanlarına veya kocakarı ilaçlarına başvurma olasılığı yüksektir. Bunlar da başarısız olduğunda, kendini çok umutsuz hissedebilir. Böyle bir zamanda, küçük bir bedel karşılığında tedavi sözü veren bir çingeneyle karşılaştığında, bu fırsata hemen dört elle sarılması şaşırtıcı olmayacaktır. Varsayalım ki, çingene ona büyük bir ciddiyet içinde, az bir miktar balı, özellikle de belli bir çiçeğin balını her gece yatarken sol kulağının kenarına sürmesini ve sonra sağ tarafına dönüp uyumasını istesin; bunları yapması halinde kısa bir süre içinde cildinin normale döneceğini söylesin, genç kız büyük bir olasılıkla kendine söyleneni yapacaktır.

Eğer neşe ve hayretle, hastalığının bu olaydan sonraki üç ila dört hafta içinde yok olduğunu görürse, tedavi için bütün inancını çingeneye bağlaması doğaldır. Aslında gerçekten olan şey, hastalığın normal sürecini tamamlamasıdır; tedavi edilse de, edilmese de zaten geçecektir. Ne var ki o kızı, balın bu işte hiçbir rolü olmadığına inandırmak mümkün

olmayacaktır; hele ki belirli bir çiçeğin balı tavsiye edilmişse bu imkansızdır. Poobah'ın, Mikado'da dediği gibi, bu tür bir detayın sunulması "aksi takdirde inandırıcılıktan uzak ve kuru olabilecek bir öyküye, sanatsal bir gerçeğe benzerlik katmak içindir!"

İdeal şifacının görevinin üç yönlü olduğunu artık görebileceğimizi düşünüyorum.

İlk etapta, hastanın bilincindeki nedensel engelin derecesini ve tam doğasını keşfetmeye çalışır; daha sonra eğer mümkünse, hastaya bunu çözmesi için yardım eder. Bu, genellikle çok zor bir süreç olduğu ve çok uzun zaman aldığı için de öncelikle hastalığın neden olduğu ağrıyı ve rahatsızlığı hafifletmeye çalışır.

Günlük yaşamın zorluklarından dolayı, rahatsız edici belirtilerin hafifletilmesini esas alan bu yoğunlaşma, günümüzde geçerli olan esas tedavi yöntemidir. Ancak hasta, zamanını ayırabildiğinde ve olumlu bir ruhla işbirliğine gittiğinde, kronik hastalıkların daha derin nedenleri ile uğraşılabilir ve tam bir tedavi gerçekleştirilebilir.

Doğa-Gerçek Şifacı

SON olarak, terapist bilgisini ve Sustalığını kullanarak doğaya -gerçek şifacıya- yardım eder; onun yeniden yapılandırma görevi için mümkün olabilecek en iyi şartların oluşmasını sağlar.

Bu üç faktör birbirleriyle o kadar bağlantılıdır ki, birisindeki başarı, diğerlerine de yardım eder. Rahatsız edici belirtilerin basit tedavisi bile, genelde, hastanın kendi zihnini ve kişiliğini, acının dikkatini dağıttığı

zamankinden daha net olarak incelemesine yardımcı olur. Böyle bir vakada, zehirli olmasına rağmen morfin gibi güçlü ve işlenmemiş bir sakinleştiricinin verilmesi, ilk aşamalarda hasta ağrı içinde kıvrılırken veya ciddi zihinsel ajitasyon içindeyken, başarısız olabilecek daha ince ve rafine tedavilerden çok daha iyi gelebilir.

Günümüzde kullanılan yaygın ilaçları düşündüğümüzde, bunların birçoğunun şifa yöntemi olmadığını, ağrı ve rahatsızlıkları gidermeyi hedeflediğini görürüz. Bunların yararlarına karar verirken, her ilacı tekrar tekrar test ederek, yanlış genellemelerden kaçınmak çok önemlidir.

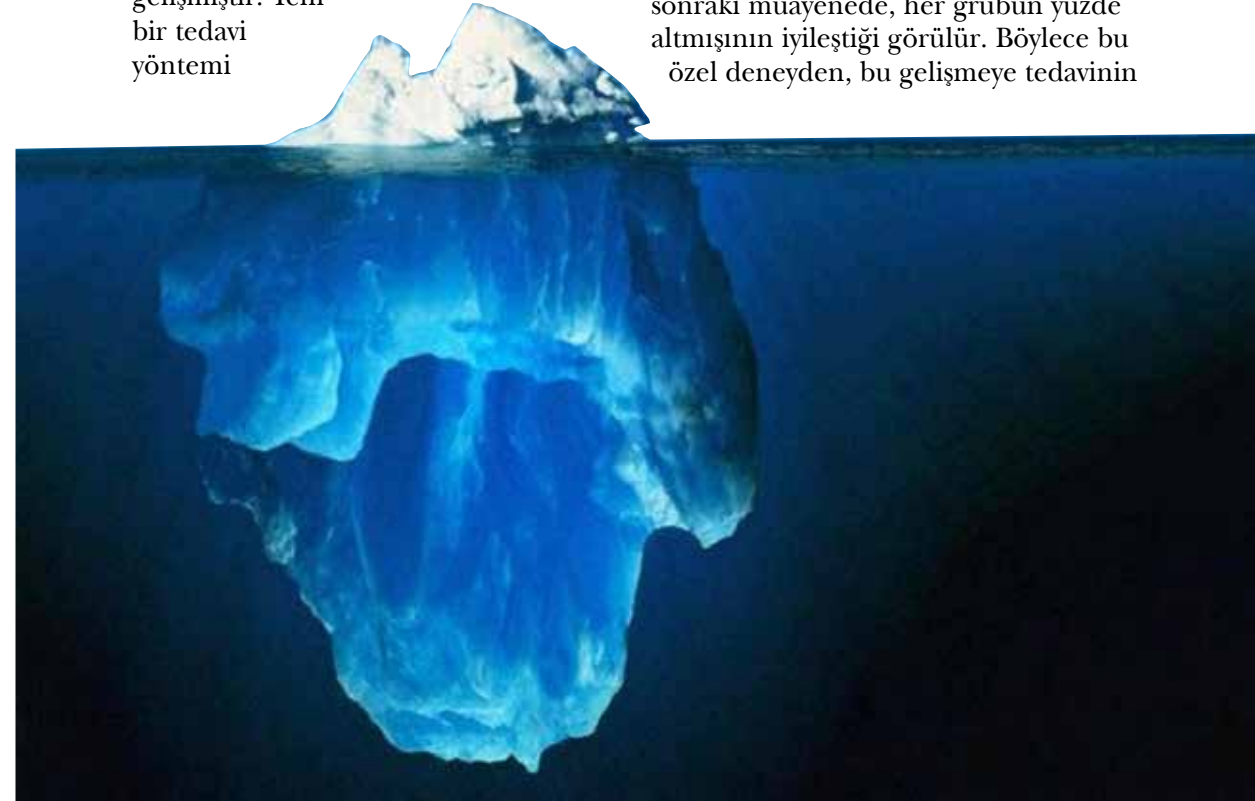
Telkinin Gücü

HER büyücü hekim ve ticari Hürünler reklamcısının iyi bildiği gibi, insanda telkin gücü oldukça gelişmiştir. Yeni bir tedavi yöntemi

piyasaya çıktığında, ilk günlerde sayısız başarılarının olması, daha sonraki bir tarihte faydasız, hatta zararlı olduğunun ortaya çıkması yaygın bir deneyimdir.

Bu kuralı örnekleyen ilginç bir deney, kısa bir süre önce İngilterede'ki Royal College of General Practitioners tarafından gerçekleştirilmiştir. Deney, öğrencilerin genelde ayaklarının tabanlarında çıkan rahatsız edici ve ağrılı nodüller, yani ayak siğilleri ile ilgilidir. Bunlar pek ciddi olmasa da insanı çok aciz bırakabilir.

Deneyde, ayak siğilinden yakınan değişik yaşlardan yüz yirmi kişi, üç eşit gruba bölünür. Birinci gruba, her gün sürmek üzere formalin losyonu verilir (o günlerin en favori tedavisi budur); ikinci gruba, her gün sürmek üzere sade sudan oluşan bir losyon verilir; üçüncü gruba da, her gün içmek üzere etkisiz bir ilaç verilir. Hiç kimseye tedavisiyle ilgili gerçek bilgiler verilmez; altı hafta boyunca tedaviye devam etmeleri ve sonunda muayene için gelmeleri söylenir. Altı hafta sonraki muayenede, her grubun yüzde altmışının iyileştiği görülür. Böylece bu özel deneyden, bu gelişmeye tedavinin

değil, telkinin gücünün ya da kendiliğinden şifanın doğal niteliğinin neden olduğu sonucunu çıkarırız.

Elbette ki, birçok ilacın sakinleştirici özellikleri vardır ve günlük önemsiz rahatsızlıkların belirtilerini yatıştırmada faydalıdırlar. Bununla birlikte bir tedavinin sırf gizemli diye ya da çiçek balı ile tedavi gibi alışılmadık yöntemlerle yapılıyor diye, daha etkili olacağı anlamına gelmediğini unutmamalıyız. İncinmiş bir ayak bileği, soğuk bir kompresle ve belki yumuşak bir masajla, bir durugörürün gönderdiği renkli ışıktan daha iyi tedavi edilebilir!

Önyargıdan Kurtulmak

BU, tamamen bir sağduyu meseledir ve insanın her koşulda en iyi sonucu vereceğine inandığı ilacı kullanma arzusundan doğar. Aynı zamanda, insanın seçtiği sistemin, diğerleri arasında en iyisi olduğunu düşünmek de yanıltıcıdır. Çünkü hasta böyle yaparak hakettiği maksimum yardımdan yoksun kalmış olur.

Özet olarak, tedavi edilen tüm hastalıklarda, kendi rahatsızlığının çözümünü gerçekten ortaya koyan, aslında doğayla ve belki de başkalarının yardımıyla işbirliği yapan hastanın kendisidir. Onun işbirliği ve şifa arzusu olmadan, tüm tedavi

yöntemleri başarısız olacaktır.

Öte yandan, eğer bu sebeplerden herhangi birinden dolayı, tam bir şifa olması mümkün değilse bile onu rahatlatmak, hayatını kolaylaştırmak ve daha mutlu kılmak çoğunlukla mümkündür.

Çok şükür ki insanoglunun iyiliğini yakından izleyen ve dikkatimizi onlara yönelttiğimizde, şifa güçlerini bizden esirgemeyen ulu ve bilge varlıklar var.

Bu uyum sağlayıcı güçler, bize bazen insan kardeşlerimizin şefkati sayesinde yönlendirilirken bazen de varlığımızın derinliğinden taşıp gelir. Fakat her ne şekilde gelirlerse gelsinler, insanlığın koruyucularının her zaman acı çekenlerin yanında olduğu ve zorluklar içinde olanlara mümkün olabilecek her yerde kolaylık ve rahatlık sunmak için üzere hazır olduğu gerçeğinden cesaretlenebiliriz.

Deliliklerimiz, sapkınlıklarımız ve isyankar zihinlerimize rağmen, bizzat kendimiz bilgelikte ve ruhsal büyüklükte geliştığımız ve hastalığın sonsuza kadar yok olmasını sağladığımız zamana kadar, daima bizden daha bilge olanlar tarafından yardım göreceğiz. □

Kaynak: Dora Kunz'un derlediği ve Ege Mata Yayınlarından çıkan *Ruhsal Şifa* adlı kitaptan alınmıştır.

Fark Ediş Zamanları

Banu Hudadadi

BİR Çin atasözü "Tanrı seni ilginç zamanlarda yaşatsın," der. Bizler, bu dönemi yaşayan insanlar olarak gerçekten ilginç zamanlarda yaşıyoruz.

Bir yandan yüzeysel zamanın baş döndürücü hızına ayak uydurmaya çalışıyoruz. Diğer yandan düalitenin her iki ucu da şiddetlenerek realiteye dönüşüyor. Dolayısıyla içinden geçtiğimiz dönemde karşılaştığımız yaşam tecrübeleri de bir o kadar sarsıcı oluyor. Toplu ölümler, şiddet, kin, nefret, savaş, öfke, kibir bir yanda deneyimlenirken, aynı zamanda da birlik, dayanışma, sevgi, hoşgörü, uyum ve ahenk tezahür ediyor.

Dünyada her iki ucu da deneyimlediğimiz ve dengede kalmayı öğrenmek üzere seçtiğimiz çok özel ve ayrıcalıklı zamanları yaşıyoruz.

İllüzyonun dışına çıkmayı ve kendimizi hatırlamayı başarabileceğimiz özel zamanlardayız. Ancak bunun için gereken çaba her zamankinden fazla. Gün içinde en az birkaç kez durup düşüncelerimizi, hareketlerimizi, istek ve beklentilerimizi durdurup sarkacın orta noktasındaki o nötr dengeyi yani illüzyonun dışına açılan kapıyı deneyimleme zamanlarındayız. Ancak DURmayı ve kendimizi hatırlamayı unuttuğumuzda hayatın hızlı akışı içinde özdeşleşmek işten bile değil. Ve özdeşleştiğimizde illüzyondan uyanma fırsatını da kaçırıyoruz. Kalbimizin sesini duymaya çalışarak ve anlayışla, imanla, yüksek planların şaşmayan matematiğine güven ve teslimiyet haliyle attıkça adımlarımızı, DURmayı ve nötr denge halini deneyimledikçe daha kolay ve zevkli hale gelecek yaşadığımız bu özel dönemler. Hepimize hızımızın arttığı ve kalbimizin sesini duyurabildiği *haller* diliyorum. □

Ötealem Deneyleri

Dr. Gary E. Schwartz

4. Bölüm

Çalışmanın diğer bir bölümü ise herhangi bir ameliyat sonrası sonuçlarını içeriyordu ve depresyon, endişe, acı ve genel sağlık derecelerindeki değişimlerin ölçümünü içeriyordu. Johrei alıp almadıklarına bakmaksızın bu psiko-sosyal değişkenlere ve “spiritüel inançlara açıklık”a baktık. Değişik skalalara baktığımızda en iyi skalanın inanç skalasında olmadığını ve aslında tek başına inanç skalasının alt skalaların sonucu ile korelasyonda olmadığını keşfettik. Fakat deneyim skalasında tüm sonuçlara uyum olduğunu saptadık. Aslında deneyim skalası en iyi iyileşme göstergiydi. İstatistikçiden skaladaki her soruyu tek tek incelemesini istedim, Tanrı ile ilgili sorunun en fazla skoru alan soru olacağını tahmin ediyordum. Fakat yanılmışım. Kalp ameliyatından sonra iyileşmekte olan insanların deneyimlediği şey ölmüş birileri ile iletişime geçmekti. Tekrar ediyorum; sevdiğiniz birinin ölümünden sonra onunla herhangi bir iletişim deneyimi yaşadysanız, ameliyatlardan sonrasında diğer insanlara oranla daha az depresyon, daha az endişe ve daha az acı hissedersiniz, genel sağlık durumunuz daha iyi seyreder. Peki bu neden olur? Eğer ölüm sonrası iletişim deneyimi yaşadysanız bunu bilirsiniz. İnanmazsınız, bilirsiniz. Bilirsiniz ki ölümünden sonra da yaşam devam ediyor ve bir gün öldüğünüzde sevdiğinizle buluşacaksınız. Eğer siz yaşarken ölmüş sevdiğinizle iletişim kurabiliyorsanız öldükten sonra da siz dünyadaki sevdiğinizle iletişime geçebilirsiniz. Böylece ölümden korkmazsınız, daha az stres yaşarsınız, bağışıklık sisteminiz daha iyi çalışır, daha az acı ve depresyon hissedersiniz ve sonuç olarak da tüm sağlığınız olumlu yönde etkilenir ve daha çabuk iyileşirsiniz. Bu güçlü rahatlatıcı etkiler psikolojik sorunlarla da başa çıkabilir. Ölümünden sonra yaşam var olsun olmasın, bunu bilmek ölümün eşliğinde bile olsanız yaşamınızı kolaylaştırır. Laboratuvar ortamında yapılan

çağdaş medyumluk araştırmalarının ve diğer araştırmalarının sonucuna bakacak olursak aslında ölümden sonra yaşam hipotezinin doğru olduğunu görürüz.

Peki, bu sonuca nasıl varıyoruz? Size bir örnek vereceğim daha sonra da konuşmamı toparlayacağım. Neden ölmüş insanlarla temasa geçmek isteyelim? Bunun yanıtı çok basit; çünkü onların yardımına ihtiyacımız var.

Bu araştırmaya başladığımdan bu yana şahsen tanıdığım ya da tanımadığım birçok tanınmış bilim adamı ve başka ünlü kişiler öldü. Şimdi karşılaştığımız sorunları çözmemize yardımcı olabilirler. Bu da bizleri biraraya getirebilir, birleştirebilir. Bu kişilerin arasında Susy Smith, AIDS üzerinde araştırmalar yapan Elizabeth Tarque, İngiltere’de tanınmış bir psişik araştırmacı olan Montague Keen, birçok alanda çalışmaları olan ve Harvard’da bir psikiyatrist olan John Mack, Prenses Diana ve diğerleri var. Montague Keen ‘i de içine alan bir dizi deney yaptık. Size şimdi önemli bir detay göstereceğim ve sonra da sürpriz kısma geçeceğim. Montague Keen’i tanıdığım için medyumun gerçekten Montague Keen ile iletişimde olup olmadığını anlayabilmek için deneye ekstra bir seans daha ekledim. Yorum, bir fenomene dönüştü. Sadece kanıtlar nedeniyle değil aynı zamanda basit ya da süper psi olarak açıklanamayacak garip olaylar nedeniyle de bir fenomen olmuştu. Buna bir örnek Susy’nin bir Cumartesi günü görünmesi ve yanında bir başka ölüyü getirmesiydi. Burada benim bile bilmediğim bilgiler ölümler tarafından

medyuma ve deneyi yapan kişiye aktarılıyordu. Bu bilgiler daha sonra Keen’in İngiltere’deki eşi tarafından doğrulandı.

Bilincin yaşadığını bu tarz detaylar ile ortaya koyarız. İstatistiklere, yüzde ifadelerine bakmanın yanı sıra içeriğe ve ince kanıtlara bakmak gerekir. Şimdi size deneyden kayıtları okuyacağım. Medyuma “Sana herhangi bir görüntü gösteriyor mu?” diye sordum. Bu soruyu medyum Allison Dubois’e (A.D.) bir kez daha sordum: “Sana herhangi bir görüntü gösteriyor mu?” Daha sorumu bitirmeden Allison sözümü kesti ve “Podyumda yürüyor” dedi, yukarıya doğru baktı, biraz düşündü ve sonra “Hayır” dedi. Elleriyi yüzünü kapatarak ağlamaya başladı. “Ne oldu?” dedim. “Podyumdan düşen bir adamı gösteriyor” Sonra parmağını şaklattı, bir kez daha parmağını şaklattı. “Düşüyor” dedi. “Tamam” dedim. “Bu çok önemli, sanki bir toplantıda gibi ama podyumda yığılıp kalıyor. Bu garip değil mi?” dedi. Gösterdiği şey buydu. Bir adam podyumda ölmüştü. “Bunu daha önce görmüş müydün?” diye sordum. “Hayır” dedi. “Şimdiye

kadar kaç yorumda bulundun?” diye sordum. “Binden fazla” dedi. “Peki, bu ne sıklıkla oluyor?” dedim. Acılı görünüyordu. “Ne demek olduğunu bile bilmiyorum. Sanki kalp krizi geçirmiş gibi. Nefesi tıkanıyor. Dizleri bükülüp düşüyor.” Montague Keen’in Kraliyet Sanat Kurumunda telepati ile ilgili bir tartışmada Rupert Sheldrake’i, daha önce ondan söz edildiğini duydunuz, savunmak üzere konuşmacı olarak kürsüyü alırken kalp krizi geçirerek öldüğünü biliyordum. Bu videoya da çekilmişti fakat podyumla ilgili bir bilgim yoktu. Podyumla ilgili önemli bir şey olduğunu bilmiyordum. Allison bunu söyleyince ben de “Sana podyum hakkında bir şey gösteriyor, podyumda bir adam mı düşünüyor?” deyince o bana, “Bir podyumda konuşuyor veya bir podyumda veya düşünüyor, ama podyum. Podyuma yürüyor veya podyumda ama düşünüyor.” Burada aklının iyice karışmış olduğuna dikkatinizi çekerim, “Aklım karıştı. Bana bir podyum gösteriyor sürekli. Podyumun ne anlama geldiğini bilmiyorum” deyince ben ona “Bunu bilmek benim için önemli mi?” dedim, Allison “evet” dedi, aklı karışmıştı. Bu adamın önemli olduğunu bilmeseniz de önemli olduğuna dair bir tür kabullenme söz konusuydu.

Keen’in eşini aradım. Bana kocasının podyumun önündeki en ön sırada oturduğunu ve konuşmasını buradan yaptığını, podyuma çıkmadığını, daha sonra aniden düştüğünü, dizlerinin bükülüp yere, yana doğru yığıldığını söyledi. Onu yaşama döndürmeye çalışmışlar fakat o ölmüştü.

Psikiş bilgi araya girmez. Psikiş bilgi arabaları itmenizi sağlamaz.

Psikiş bilgi medyumun hatasını düzeltip size bağırılmaz. Bunu insanlar yapar. Başka kanıtlar içinde saklı olan bu tür deliller, bilincin sürekliliği konusunda en iyi ve en basit açıklamalardır. Elektrik mühendisliği bilgisinin bize beynin bir bilinç anteni olduğunu gösterdiğini hatırlayın. Bu, nöro-bilim verileri ile de uyumludur. Burada daha şaşırtıcı şeyler var. Tamamen hayret verici şeyler...

Ölümden sonra bilincin yaşadığına dair yaptığım ve videoya çektiğim deneyi tamamlamıştım. California’daki bir medyumdan bir telefon aldım. Laboratuvarımızda medyum olarak değil de başka bir alanda teste tabi tutulacaktı ve bunun için bir randevu almak istiyordu. Beni arayıp şöyle dedi: “Gary bir adam görüyorum ve bir türlü beni rahat bırakmıyor.” Medyumun adı Patricia Shallin idi ve “Bir türlü gitmiyor, sanırım seninle bir ilgisi var, ben de

onun bir heykelini yaptım.” dedi. “Ölü birinin heykelini mi yaptın?” diye sordum. “Evet” dedi. “Neden onun heykelini yaptın?” diye sordum. “Bir türlü gitmiyordu ve önemli olabileceğini düşündüm” dedi. “Daha önce bir ölünün heykelini yapmış mıydın?” diye sordum. “Hayır, Gary biliyorsun ben hayvan heykelleri yapıyorum.” (Kendisi hayvan heykelleri yapan profesyonel bir heykeltıraştır.) “Evet bu mümkün, bu adamı tanıyor olabilirim. Bana heykelin bir resmini gönderebilir misin?” dedim. Ölmeden önce Montague Keen’in İngiltere’de bir resmini çekmişim, heykelin ona benzeyip benzemediğine bakacaktım.

Hazır mısınız? Pekala. Sağda gördüğümüz Patricia’nın yaptığı heykel, solda gördüğümüz ise benim çektiğim fotoğraf. Birbirinin aynısı değil fakat ne kadar benziyorlar değil mi? Bir skor veriyor olsaydınız %80 - %90 arasında bir skor olurdu. Benzerliği görünce şöyle dedim: “Muhteşem, bir ölü Patricia’ya gidebiliyor. O da onun heykelini yapabiliyor. Bu bir araştırma paradoksu olabilir.” Ve “Daha deneysel bir yöntem denemek istiyorum” dedim. “Çok sevdiğim ve birçok deneyde de yer alan Susy Smith’in sana gelmesini isteyeceğim. Susy, 40 yaşındayken kendi portresini çizmişti -Susy bir ressamdı- ve sadece benimle birlikte iki kişinin daha gördüğü bu resmi saklıyorum. İnsanların değişik yaşlardaki haliyle görünebildiklerini duymuşsundur. Sana bu yaştaki haliyle görünmesini isteyeceğim ve sen de onun bir heykelini yapacaksın.” Patricia bu teklifimi kabul etti ve birkaç gün sonra “Susy uğradı” dedi ve bana Susy

ile ilgili birçok bilgi verdi. “Heykelini yaptım” dedi. “Heykelin bir resmini çekip bana mail ile gönderir misin?” dedim. Şimdi size bunu göstereceğim. Sağdaki Patricia’nın bana gönderdiği resim. Soldaki ise Susy’nin kendi çizdiği portresi. Nasıl? Oldukça benzer değil mi?

Bu, bilincin yaşadığının tek başına bir kanıtı mıdır? Susy’nin gelmesini istemem değil fakat Montague Keen’in çağrılmadan gelmesi ve Patricia’nın bu kişinin gitmediğini söylemesi ve onun bir heykelini yapması evet. Montague Keen fiziksel medyumluk alanında bir otoriteydi ve bu yüzden burada olduğunu kanıtlamak mı istiyordu? İnsanı düşünmeye sevk ediyor, değil mi? Şayet buna açık değilsek asla keşfedemeyiz. Bu arada Patricia ağır bir astım krizi sonucunda neredeyse ölüyordu ve heykel yapmaya ara verdi fakat kendisini biraz topladığında bu deneyi resmi bir tarzda tekrar yapmayı umuyoruz.

Bu kitapta yazılanları gözden geçirmeye vaktimiz olduğunu sanmıyorum. Buradaki bir mesajdan söz etmek istiyorum sadece. Bu kitap İngiltere’de basıldı. London Times gazetesinde sağlık yazıları yazan Hazel Courtney tarafından yazılan bu kitabın adı “Altıncı Hissin Varlığına Kanıt”. Yaklaşık yedi yıl önce ölümden dönen Hazel, Stanislav Grof’un “Spiritüel Acil Durum” olarak adlandırdığı tüm sıra dışı deneyimleri yaşadı. Hazel, baunları yaşarken bir medyum haline geldiğini, Prenses Diana’dan bilgi almaya başladığını ve Diana’nın Hazel’in iyileşmesindeki rolünü anlatıyor. Bundan beş altı yıl sonra Hazel ile bir araya gelme ve iki deney yapma ayrıcalığına sahip

oldum. Bu deneyleri dün akşam Bilyay Vakfı'nda bir başka daha ilginç deneyle birlikte anlatmıştım, şimdi burada anlatma şansımız yok fakat hepsi bu kitapta yazılı.

Sizinle paylaşmak istediğim önemli konu şu: Prenses Diana gibi kişiler öldüklerinde sevgileri son bulmuyor. Çocuklarını hatta dünya çocuklarını düşünmeyi bırakmıyorlar. Kanıtlar bize fiziksel deneyimi olan ruhsal varlıklar olduğumuzu ve şayet bunu bir kez kabullenirsek bunun etkilerini görebileceğimizi ve hatta belki de çok geç olmadan tekamül edebileceğimizi gösteriyor.

Kaçınız Harry Potter ismini duydu? Birkaçınız mı? Albus Dumbledorff adında bir profesör vardır. Bu kitaplardan sadece bir tanesini okudum fakat şu cümleyi hemen fark ettim, iki sayfada tam iki kez kullanılmıştı, o kadar beğendim ki hemen not aldım: "Tertipli zihinleri olanlar için ölüm bir sonraki büyük maceradır." Buradaki anahtar tertipli zihin kelimesinde. Bilincin sürekliliği sonucuna varabilmek için bilgileri iyi organize edebilmek gerekir. Bilginin bütününe bakmanız gerekir, küçük anomalileri ve yaşamı gösteren diğer şeyleri göz ardı ederseniz yaşayan şeylere ait en iyi kanıtları kaçırsınız. Eğer bir şey ördek gibi yürüyor, ördek gibi ötüyor ve ördek gibi kokuyorsa bu noktada "Evet, hiç şüphe yok, bu bir ördek" deriz. Bu araştırmadan sonra vardığım sonuç bu.

İki hafta önce Dr. Korotkov'un da beklendiği bir konferansa katıldım. Konuşmacılardan biri (Christine Paige) beni etkileyen bir yorum yaptı. "En büyük ayıp, anlamamak olurdu" dedi. Düşünün ki, hayatınız boyunca ölümden sonraki yaşam olmadığına

inanmışsınız ya da bu konu hep aklınızı karıştırmış ve doğruluğundan emin olmak için ölmeyi beklemeniz gerekiyor. Kendinizi benim yerime koyun, sekiz yıldır bu konuda araştırma yapıyorsunuz, edindiğiniz veriler tarafından köşeye sıkıştırıldınız ve kıvranıp duruyorsunuz. Eğer bir sonuca varamazsam bu ayıp olmaz mı? Shakespeare'in ünlü sözünü biraz değiştirerek şunu söyleyebilirim: "Görmek ya da görmemek, işte bütün mesele bu." "olmak ya da olmamak" değil, "görmek ya da görmemek", mesele bu. Görecek kadar açık ve cesaretli miyiz?

Bu konuşma üzerinde düşünürken bir Türk doktor olan ve aynı zamanda reiki eğitimi alan biri tarafından tüm bu sorulara cevap verildi. Doktora tezinin konusu "Enerji Tıbbının Tarihi" Adı Zeynep. Dr. Russek ile birlikte yazdığım kitabın bir kopyasını getirdi ve bana bir şey hatırlattı. Bu bir kısaltmaydı. L.O.V.E. Ona bir sürprizim vardı çünkü bu kelimenin iki anlamı vardı.

Birini sevdiğimizde yaptığımız ilk şey dinlemektir. İngilizce'de dinlemek kelimesi "listen"dir ve L bunu simgeler. Dinlemekten kastım sadece kulaklarınız ile dinlemek değil, aynı zamanda gözlerinizle ve kalbinizle dinlemek. İnsanların bize anlattıklarını kabul ederiz, en azından dinlediğimiz sevdiğimiz bir kişi olduğunda. Birini sevdiğimizde onu sadece dinlemekle kalmaz aynı zamanda gözlemleriz. İngilizce'de gözlemek "observe" kelimesi ile ifade edilir ve bu da O harfini temsil eder. Gözlemlemekten kastım bakıp anlamaktır. Birini sevdiğimizde sadece dinleyip gözlemlemekle kalmaz aynı zamansa ona değer veririz. Bunun

da İngilizce karşılığı "value"dır ve "V"harfi de bu anlama gelir. Bu Zeynep'in demek istediğinden daha fazlasıydı. Birine değer vermemiz onun bizim için değerli olduğu, bizim için bir şeyler ifade ettiği, ona zaman ve enerji harcayacağımız ve onunla ilgileneyeceğimiz anlamına gelir. Son olarak, birini sevdiğimizde onu dinlemek, gözlemek ve ona değer vermenin yanı sıra onu güçlendiririz. Bunun İngilizcesi olan "empower" kelimesi de E'yi ifade eder. Bu kelime ile kasıt sadece bakıp büyütmek ve korumak değil aynı zamanda o kişiyi olmaları gereken kişiler haline getirmektir. Dinlemek, gözlemek, değer vermek ve güçlendirmek. Bana öyle geliyor ki burası ve orası arasındaki güdü bu. Ve bu sadece çocuklarımıza ve ailemize saklayacağımız bir şey değil, herkes ve her şeyle yapabileceğimiz bir şey. İşte bu bizi birleştirebilir. Bütün büyük dinlerin vermeye çalıştığı derslerden biri de budur. Burası ile orası arasında bir geçiş anı varsa, o şimdidir.

Buraya bu yüzden şunları yazdım, fizikselden psikolojik olana oradan da küreselden evrenselge geçerken sevgi ile bir olur ve kutlarız. O konferansta Christian Paige'in dediği gibi "En büyük ayıp anlamamak olurdu". Paige, "Anlamamız gereken şey kendi varlığımız. Bunu kutlayabiliriz. Bu konferansta bana bu sözleri değiştirebiliriz gibi göründü.Yani "Ben varım" yerine "Ben bir hediyeyim" diyebiliriz çünkü içimizde yatan büyük bir potansiyel var. Bizler dünyaya birer hediyeyiz. Biz buradayız, Susy burada, Monty burada, Prenses Diana burada ve sevdiğimiz burada, bu bir gerçek. Tek yapmamız gereken

şey bunu görebilmek. Bizler ve onlar tekamülü sağlayacak hediyeleriz. ABD Başkanı John F.Kennedy'nin bir sözü vardı. "Ülkenizin sizin için neler yapabileceğini değil, sizin ülkeniz için neler yapabileceğinizi sorun." Belki de bizler de kendimize şunu söylemeliyiz: "Tanrı'nın bizim için neler yapabileceğini değil bizim bu ilahi düzen için neler yapabileceğimizi soralım" Bunu yapabilir miyiz? Bilmiyorum ama sanırım yapabiliriz.

(Dinleyiciler içinden biri): "Neden olmasın?!"

Gary Schwartz: "Neden olmasın??? Neden olmasın? Katılıyorum, Neden olmasın? Teşekkürler... (alkış)

Eğer bu olursa, iki gündür burada

yaşananlar nedeniyle olacak. Bu organizasyonun yeri benim için çok ilginç. Türkiye’de İstanbul’da yapılıyor. Doğu ile Batı arasındaki kutsal köprüde. İki bin yıl öncesine dayanan geleneklerin yaşandığı şehirde...Bu arada iki başlı kartal biliyor musunuz? Türkiye iki başlı kartal ile onurlandırılmıştır. Bu iki başlı kartalın ününün binlerce yıl öncesine dayandığını biliyor muydunuz? Yeni kurulan üniversitelerinizden birinin tıp fakültesinin birinin üstünde de iki başlı kartal bulunduğunu biliyor muydunuz? Kadın-erkek eşitliğini sembolize ettiğini? Benim ülkemdeki Amerikalı yerlilerin, Amerikalı Kızılderililerin de sembolünün bu iki başlı kartal olduğunu? Güney Batı’daki Amerikalı yerlilerle Türkiye’de yaşayanlar arasında bir bağlantı olduğunu bilmiyordum. Bu yüzden şu dakika olanlar bence çok özel. Bunu kutluyorum. Bilim, ruh yüz yılının bizim ellerimizde olduğunu gösteriyor. Ve şuradaki bey de bunu çok güzel ifade etti, teşekkür ederim. “Neden olmasın?” Bunu yapabiliriz. Bilim bizim bulduklarımızla uyumlu, bunu yeni yeni görmeye başlıyoruz. Yolculuk devam ediyor.

Eğer aranızda sevdiği birini ya da çocuğunu kaybedenleriniz varsa ve bilimle bu tarz deneyimleri biraraya getirmekle ilgilyseniz, bizim araştırmalarımızla ilgilenen ve çocuklarını kaybeden bir aile tarafından bir vakıf kuruldu: “Sonsuza kadar aile vakfı” (www.foreverfamilyfoundation.org)

Bu sunumu neden elinde kuzgun olan bir kadın resmi ile bitirdiğimi merak ediyor olabilirsiniz. Kuzgunun neyi sembolize ettiğini bilen var mı? Amerikalı yerliler arasında ve internetten de araştırdığım kadarıyla Türk geleneklerinde de kuzgun çok özel bir kuştur. Tarihte kuzgun güneş, ay ve yıldızları gökyüzüne yerleştirdiği söylenen bir kuş olmasının yanı sıra – ki sizin bayrağınızda da ay-yıldız var – oradan buraya mesaj getiren bir kuş olarak da bilinir. Asıl ilginç olanı kuzgunlar çok akıllıdır ve onlara konuşmayı öğretebilirsiniz ve hatta bilincin ölümden sonra devamıyla ilgili garip şeyler yaparlar. Bu çok uzak görünse bile, er ya da geç bir gün hayvanların diğer dünyayı buraya getiren gereçler olarak nasıl işlev gördüklerine bakmaya başlayacağız. Şu ana dek öğrendiğim tek şey alçakgönüllülük, sürprizlere hazır olmak, bilim ve sevgi yolu ile yeteneklerimizi takdir etmek...Bu günün son konuşmacısı olmaktan büyük onur duyuyorum, umarım bu sunum tekamülün gerçekleşmekte olduğu olasılığına zihinlerinizi ve kalplerinizi açar. Fakat gelecek sizin ve sizin çocuklarınızın ellerinde. Ve siz de o kadar güzel söylediniz ki “Neden olmasın?” □

Dr. Gary E. Schwartz’ın 14-15 Mayıs 2005’teki I. Parapsikoloji Konferansındaki konuşmasından alınmıştır.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 03 KASIM Dünyadaki İzlenimlerin Bittiği Zamanlar ..... A.Cemal GÜRSOY
- 10 KASIM Ruhsal Yeteneklerimiz ve Evrensel Oluş ..... Gültekin ÇİLEKAR
- 17 KASIM Gölgele ve Gölgedeki Hayatlar..... Defne ÖZYİĞİT
- 24 KASIM Arketipler ve Kolektif Bilinç ..... Reşat GÜNER

BİLYAY ÖZEL KONFERANS

- 05 KASIM Yıldız Kızı Çemberi – Gerçekleştirmek İstedığınız Geleceği Yaratmak İçin Geçmiş Çözmek .....Leo RUTHERFORD (İngiltere)
- 03 ARALIKHypnoscopesis: Antik İyileştirme Tekniklerini Post Modern Terapiye Entegre Etme Sanatı.....Athanasios KOMIANOS (Yunanistan)

Yer: Hasmun Galip Sok. Pembe Çıkma No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 • Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 10 KASIM Kolektif Bilinç ve Arketipler ..... Reşat GÜNER
- 24 KASIM Tekamülde Bireysel Sorumluluk ..... Fadime ÇELİK

Yer: Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17
e-posta: irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 07 KASIM Evrensel Gelişimde Yeni Yaşamlar ..... Bilgehan MERAL
- 21 KASIM Yaşam Ve İnsan ..... Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52
e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL’DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	
Alparslan Salt.....	15 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	
Roger Woolger	23 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i> Lillian Firestone	17 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir	19 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue	25 TL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı:</i> Zecharia Sitchin.....	22 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos	16 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon	11 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson–Litzka R. Gibson	9 TL
<i>Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:</i>	
Roger J. Woolger	20 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt.....	7,5 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i>	20 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll	27 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll.....	125 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo	10 TL
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal	6 TL
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts	13 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda	15 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik	8 TL
<i>İşsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton	10 TL
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann.....	14 TL
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimleri Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....	35 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier.....	8 TL
<i>İsis ve Osiris:</i> Plutark	13,5 TL
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis.....	13 TL
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin.....	18 TL
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler.....	17 TL
<i>Kozmik Tohum:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
R. Eugene Davis	5,5 TL
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett.....	8,5 TL
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre.....	7 TL
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett.....	8 TL

<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i>	20 TL
<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı.....	9 TL
<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson	22 TL
<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>	
Sir William Barrett	8 TL
<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin.....	9 TL
<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton	24 TL
<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch	10 TL
<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard.....	6 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny.....	11 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny	10 TL
<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy.....	15 TL
<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •	
<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard	7 TL
<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford	24 TL
<i>Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık:</i> Maria Treben.....	20 TL
<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam	28 TL
<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
<i>Umud Habercileri:</i> Paola Gioveti	12 TL
<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski	9 TL
<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>	
John Willner	22 TL
<i>Yaşayan Zaman:</i> Maurice Nicoll	18 TL
<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett.....	8 TL
<i>Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler:</i>	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
<i>Yüce Alemleri Bilmek:</i> Rudolf Steiner.....	13 TL

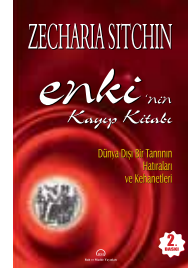
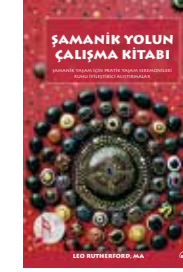
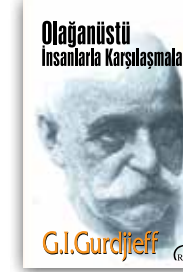
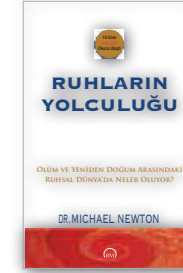
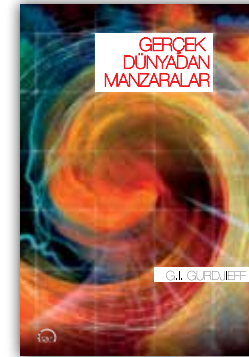
*****

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i>	5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Çılgın Sarkaç:</i> Itzhak Bentov	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Esini Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer:</i> Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri:</i> U. Markham.....	11 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne.....	13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom.....	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek.....	10 TL
<i>Psirik Korunma:</i> Fadime Emir.....	16 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>	
D. Zohar–Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>	
Reşat Güner.....	15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının İngilizce baskısı çıktı

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegensel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

1959 Yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı'ndan gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtımçılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

DOST KİTAPBEVİ YAYINLARI